

TEXTOS A DEBATE
XV ASEMBLEA NACIONAL

30 ANOS DE LOITAS:
PASADO, PRESENTE, FUTURO

30 ANOS

24 de novembro de 2018
Santiago de Compostela

1	Índice	
2	Índice	2
3	CONTEXTO POLÍTICO	4
4	1. Contexto internacional: A aceleración do imperialismo económico.....	4
5	2. Estado Español: autoritario e antidemocrático.....	6
6	3. Situación da Galiza	7
7	O NACIONALISMO GALEGO	8
8	1. Principios Políticos	8
9	2. A Independencia: Unha necesidade para Galiza	9
10	GALIZA NOVA NO PROCESO DE LIBERACIÓN NACIONAL	10
11	1. 30 anos ao servizo da mocidade galega.....	10
12	2. Unha maior incidencia política e ámbitos importantes da nosa actuación.....	10
13	3. Galiza Nova no Movemento Xuvenil Nacionalista.....	10
14	TESE SECTORIAL.....	12
15	1. Emprego	12
16	2. Lingua	14
17	3. Vivenda	15
18	4. Transporte e mobilidade.....	16
19	5. Ensino	18
20	5.1. Ensino Medio	18
21	5.2. Ensino Universitario.....	19
22	6. Ecoloxismo.....	20
23	7. Cultura	23
24	8. Feminismo	26
25	9. LGTBI.....	29
26	10. Lecer	30
27	TESE DE ACCIÓN ORGANIZATIVA	32
28	1. Reforzar a organización comarcal e nacional.....	32
29	1.1. Introducción	32
30	1.2. Participación da militancia	32
31	1.3. Expansión organizativa	33
32	1.4. Afiliación	33
33	1.5. Funcionamento a nivel comarcal e local.....	33
34	1.6. Funcionamento a nivel nacional	34
35	2. Comunicación	35
36	3. Formación.....	37
37	4. Finanzas	38

1 5. Participación no BNG 39
2 6. Simpatizantes..... 40
3 7. Asemblea de Mulleres 41
4 8. Asemblea LGTBI 42
5 9. Relacións internacionais 43
6
7

RELATORIO POLÍTICO

1

2 CONTEXTO POLÍTICO

3 1. Contexto internacional: A aceleración do imperialismo económico

4 1.1. A agudización das desigualdades

5 Durante estes dous anos o panorama internacional continuou fortemente determinado polo papel do
6 imperialismo como sistema dominante ao servizo dos intereses do gran capital a nivel mundial. Isto
7 tradúcese nun sistema político e económico internacional que busca someter a maior cantidade de
8 recursos do planeta aos intereses duns poucos (segundo algunhas fontes, o 82% da riqueza mundial
9 chega a estar acumulado polo 1% da poboación); mentres se xeran cada vez máis inxustizas e
10 desequilibrios para a inmensa maioría da humanidade, incidindo na explotación de clase e a opresión
11 de pobos e nacións.

12 Deste xeito establécese na fase actual do capitalismo unha lóxica na que as estruturas políticas se
13 someten aos intereses económicos do grande capital, mostrándose os gobernos da maioría dos
14 estados, e en concreto da UE, con total docilidade aos mandatos das estruturas antidemocráticas do
15 Banco Mundial e o FMI que blindan mediante tratados de comercio as súas posicións. Nos casos coma
16 o noso, dunha nación sen estado, esta situación agrávase, pois nin sequera contamos cun goberno que
17 poida defender os nosos intereses realmente.

18 Este avance do capital ten como consecuencia que estean en cuestión tanto a soberanía dos pobos,
19 como as condicións de vida da clase traballadora e os dereitos democráticos máis fundamentais. No
20 caso da xente moza isto tradúcese en políticas de privatización dos servizos e precarización no
21 contexto estudantil e laboral (abaratamento do despido, temporalidade, precariedade laboral,
22 inseguridade laboral, etc.), coa consecuente falta de recursos da mocidade para atopar emprego,
23 emanciparse e ter unha vida digna.

24 1.2. Intervencións e guerras imperialistas

25 Se ben o proceso de expansión e ampliación da influencia do capitalismo se manifesta no primeiro
26 mundo na privatización e eliminación de dereitos sociais e laborais, no resto do mundo presenciamos
27 a intervención económica ou militar contra países que cuestionan a hexemonía do gran capital e se
28 opoñen aos intereses da economía transnacional e as potencias occidentais. Este tipo de manobras
29 inclúen dende presións económicas e operacións de sabotaxe, ata golpes de estado e mesmo
30 “intervencións” militares directas. Son escudadas tras dunha retórica da democratización, do
31 humanitarismo, da defensa contra o terrorismo, ou das liberdades, cando na realidade se trata de
32 conflitos que teñen como obxectivo servir aos intereses dos estados dominantes, nomeadamente dos
33 EUA e forzas aliadas. Non se trata dun elemento de análise novo, senón que este tipo de actuacións se
34 veu intensificando nos últimos tempos e a violencia no contexto internacional veu aumentando de
35 xeito exponencial; trátase do agravamento da situación de conflitos internacionais que se foi creando
36 ó longo dos últimos anos.

37

38 1.3. Europa

39 1.1. A Unión Europea e a soberanía dos pobos

40 A medida que pasan os anos, constatamos cada vez máis que a Unión Europea non é máis ca unha
41 institución internacional que se sitúa completamente ao servizo dos intereses da oligarquía
42 internacional, é dicir, ao servizo das grandes potencias do capital. Condiciona día a día a millóns de

1 mulleres e homes deixándoos sen ningunha capacidade de decisión ou de opinaren sobre as
2 resolucións da UE, que moitas veces dependen simplemente dos intereses da clase dominante de
3 determinados países integrantes.

4 Por outra banda, a respecto da cuestión nacional, a Unión Europea é Europa dos grandes estados, que
5 exclúe e nega a realidade das nacións que a conforman. Mostra disto é que non existen os mecanismos
6 para que nacións coma a nosa poidan intervir directamente no deseño das políticas que lles afectan no
7 plano económico, cultural e social. Na Galiza notámolo na nosa total incapacidade de decidirmos sobre
8 as cotas de pesca ou sobre a produción do sector lácteo, a pesar das enormes potencialidades que
9 ambos teñen. A pesar de que a participación do Estado Español na UE poida ter na superficie algúns
10 aspectos positivos para a Galiza, o certo é que seguen a ser con moito superiores as consecuencias
11 negativas que trae consigo, debido ao rol de subordinación que Galiza ocupa dentro do Estado, de
12 forma que na UE Galiza é a periferia da periferia. Como exemplo, asistimos os últimos anos ao
13 desmantelamento dos nosos sistemas produtivos, reducindo as nosas capacidades de
14 desenvolvemento a niveis pouco competitivos, mentres se favorecen os intereses doutros países e
15 outros sectores económicos.

16 Todo isto tradúcese en políticas de austeridade que padece a mocidade galega, que son planificadas
17 nestas institucións, e logo aplicadas de forma obrigatoria polos gobernos dos estados dunha Unión
18 Europea que non dubida en exercer presión económica para que se apliquen satisfactoriamente.
19 Porén, estas políticas nin sequera atopan resistencia por parte dos gobernos dos estados
20 independentemente da súa cor política, xa que tanto son aplicadas por gobernos de dereitas como os
21 socialdemócratas ou autodenominados esquerda alternativa, que baixo o paraugas do europeísmo se
22 unen a esta submisión aos intereses do que se dita en Bruxelas, sen interese de presentar unha
23 alternativa real á UE.

24 En definitiva, na actual Unión Europea non se poden concretar as nosas aspiracións a poder
25 relacionarnos en pé de igualdade con outras nacións e estados de Europa na busca do beneficio mutuo,
26 nin a vivirmos nunha Europa que respecte a pluralidade e diversidade nacional, cultural, económica e
27 social dos pobos.

28

29 **1.2. Escalada da ultra-dereita e o fascismo en Europa**

30 Dende o ano 2013 asistimos a procesos electorais en Europa nos que medran, tanto en poder como en
31 apoio da poboación, formacións de ultra-dereita e xenófobas. Exemplo disto son as eleccións vividas
32 en Francia, Austria, Alemaña, Suíza, Hungría, Italia, Holanda, Polonia, ou países escandinavos. Estas
33 organizacións utilizan a xenofobia e o discurso do medo ao terrorismo como arma, sinalando a
34 migración como a principal causa do desemprego e a falta de servizos sociais, para defenderen a
35 existencia de controis fronteirizos máis duros, mostrando ademais unha clara falta de solidariedade no
36 caso das persoas refuxiadas.

37 Como causas deste fenómeno podemos apuntar ás consecuencias sociais da crise económica e
38 sistémica, onde destaca o empobrecemento e desemprego masivos, así como a desafección cara a
39 política de gran parte da poboación, que xa non ve nela a solución aos seus problemas. Todo isto
40 propicia que o discurso populista da extrema dereita teña tanto calado entre unha poboación que
41 experimenta un descontento xeneralizado. Paralelamente a isto, estamos asistindo a unha ausencia de
42 políticas verdadeiramente transformadoras por parte de forzas supostamente de esquerdas, así como
43 de falta de alternativas con capacidade real de poñerlle freo a esta crecente simpatía cara a
44 organizacións filofascistas.

1 Como resultado, estes grupos son apoiados por unha parte da poboación que é a máis vulnerábel e
2 afectada polas condicións económicas, fenómeno que é aproveitado polo sistema co fin de manter
3 intactas as estruturas do poder económico e social.

4

5 **2. Estado Español: autoritario e antidemocrático**

6 No contexto do Estado Español, asistimos a un proceso de visibilización do carácter antidemocrático e
7 autoritario do mesmo, no que a cuestión nacional foi central neste período, da man do *procés* catalán
8 camiño cara a súa autodeterminación e independencia. As forzas do estado non dubidaron á hora de
9 reprimir con todos os seus medios á poboación catalá que só quería exercer o seu dereito ao voto para
10 decidir o futuro do seu País. O Estado Español empregou todas as vías ao seu alcance para atacar o
11 movemento de liberación nacional catalán: a suspensión da autonomía co artigo 155, a represión policial
12 e os encarceramentos e persecución xudicial das dirixentes políticas do *procés*.

13 O obxectivo en último termo é acabar coa vontade do pobo catalán de se independizar, así como disuadir
14 calquera movemento que cuestione este modelo de Estado unitario, centralista, autoritario e corrupto; un
15 Estado que pode considerarse unha democracia formal, mais que non é real. Do mesmo xeito, durante este
16 período púidose comprobar como as forzas supostamente da esquerda alternativa se aliñaron coas forzas
17 do sistema amparándose na legalidade constitucionalista; o que en definitiva supuxo situarse do lado de
18 quen nega o dereito á autodeterminación dos pobos e a democracia. Desta forma tanto o PP e Ciudadanos
19 coma o PSOE, Podemos e Izquierda Unida, evidenciaron o seu carácter reaccionario e españolista.

20 No Estado Español a liberdade non só non está garantida, senón que está constantemente en perigo.
21 Atopamos casos de persoas que permanecen no cárcere por motivos políticos, incluíndo músicos
22 condenados polas súas letras ou persoas acusadas por publicacións nas redes sociais, sendo o caso máis
23 rechamante na nosa nación o das *19 de Meirás*. Esta non é unha situación nova no estado español pois é
24 unha cuestión que se remonta á mal chamada “transición democrática”, na que a monarquía e a unidade
25 de España quedaron constitucionalmente blindadas a costa dos valores democráticos máis básicos;
26 situación que o nacionalismo galego xa tiña analizado e que se traduce en que a Constitución de 1978 non
27 contempla nin admite ningún camiño democrático para a autodeterminación dos pobos.

28 Un punto de inflexión no panorama político estatal foi a moción de censura desencadeada polos numerosos
29 casos de corrupción do goberno de Rajoy, que situou a Pedro Sánchez na presidencia. Este goberno do
30 PSOE, a pesar das expectativas xeradas e da forte campaña mediática creada para lle dar lexitimidade, non
31 mostrou intencións de levar a cabo políticas diferentes no plano económico, social, ou en relación ao
32 recoñecemento das nacións sen estado que hoxe forman parte do Estado Español. Non podemos, polo
33 tanto, esperar deste novo goberno máis que políticas de xestos e aparencias, que non van máis alá de
34 mudanzas meramente cosméticas, e que no referente á defensa da “unidade de España” e á situación da
35 Galiza, non vemos máis cá continuidade das políticas miserentas que afogan as potencialidades do noso
36 País.

37 Reafirmamos, polo tanto, que hoxe en día os procesos de autodeterminación son os únicos que poden
38 rachar co réxime do 78 e a constitución española. Non existe no estado español outra maneira para
39 acadarmos a liberación como nación sometida e como clase traballadora. Confirmamos así que a conquista
40 da soberanía e a independencia nacional son o único camiño para construírmos o país que merecemos as
41 galegas.

1 3. Situación da Galiza

2 Dentro do contexto xeral xa descrito, a Galiza segue a ocupar un papel marxinal e dependente
3 politicamente derivado da nosa condición de nación sen estado subordinada aos intereses da
4 metrópole. Esta posición, adquirida por imposición historicamente dende a perda da nosa capacidade
5 de decisión propia, determina fundamentalmente as nosas condicións de vida e condiciona as
6 posibilidades presentes e futuras de desenvolvemento social, económico, cultural e político da nosa
7 nación.

8 Este período comezou despois das últimas eleccións galegas, nas cales o PP mantivo a súa posición
9 predominante e o seu goberno con maioría absoluta. Ademais, a pesar da enorme campaña mediática
10 que pretendía eliminar o nacionalismo, o BNG foi quen de reaccionar e reforzarse co seu relanzamento.
11 Grazas a isto e á ausencia de procesos electorais neste período, o conxunto do movemento de liberación
12 nacional puido centrarse no traballo social fóra das institucións; froito diso son iniciativas coma o Diario
13 Galego e a plataforma social Vía Galega, vitais para o avance da conciencia nacional na nosa nación.

14 Por outra banda, na Galiza non fomos alleas ao avance do españolismo máis reaccionario no conxunto
15 do estado como resposta ao *procés* catalán cara a súa independencia, traducíndose en aumento da
16 exaltación dos símbolos imperiais españois, así coma novos ataques ao noso idioma, centrados nesta
17 ocasión na toponimia.

18 Do mesmo xeito, perante o intento de centralización e estatalización da mobilización social por parte da
19 esquerda española xunto cos medios de comunicación en mobilizacións coma as das persoas
20 pensionistas ou o 8M o nacionalismo no seu conxunto impulsou unha axenda propia nidiamente galega,
21 ao mesmo tempo que a conflitividade social aumentou logo dunha época de maior paralización. Cabe
22 salientar que tras o cambio de goberno no estado esta dinámica mobilizadora crecente mudou de novo,
23 situándonos na actualidade nun escenario cambiante.

O NACIONALISMO GALEGO

Galiza Nova considerámonos herdeiras e continuadoras do ideario e o traballo iniciado hai 100 anos na Asemblea Nacionalista de Lugo, das Irmandades da Fala e o Partido Galeguista de Castelao e Bóveda, e tronzado pola barbarie franquista; así como recolleamos tamén o legado das patriotas que tiveron a valentía de enfrontarse á ditadura hai 50 anos convocando a primeira manifestación do Día da Patria.

O fío condutor que nos une a todas estas persoas é o da loita pola liberdade da nosa patria, da loita pola soberanía nacional, en definitiva, de sermos nacionalistas; porque o nacionalismo galego é a arma dun pobo que se levanta contra a súa marxinação e dependencia .

O nacionalismo nunha nación asoballada coma a galega é a teoría e a práctica daqueles grupos, organizacións ou partidos que loitan pola soberanía real da mesma, a afirmación de que Galiza é unha nación e que por tanto ten dereito a ser recoñecida como tal e a exercer o dereito de autodeterminación.

Fronte outras definicións do termo nacionalismo que se empregan na actualidade dende o poder e que buscan homologar o nacionalismo emancipador das nacións sen estado ao imperialismo ou chauvinismo, debemos ter clara a teoría e práctica do nacionalismo galego ao longo dos últimos cen anos, sempre do lado das clases populares galegas, e co único obxectivo de ser unha nación soberana en pé de igualdade co resto de pobos do mundo.

1. Principios Políticos

Como nacionalistas galegas partimos da base de que Galiza é unha nación, seguindo a definición que Castelao deixou escrita no Sempre en Galiza.

Nación é unha comunidade estable, historicamente formada de idioma, de territorio, de vida económica e de hábitos psicolóxicos reflexados nunha comunidade de cultura. Soamente a eistencia de todos os signos distintivos, en conxunto, pode formar a nación.

Galiza é unha nación, pois conta cun territorio diferenciado, cun idioma e cultura propias e cunhas características económicas diferenciadas. Ademais contamos cunha Historia propia que conformou ao longo do tempo as nosas características nacionais.

Porén, a Galiza non é dona da súa soberanía. Ao non contar cun estado propio, falamos pois, dunha nación sen estado ou nación asoballada polo estado imperialista español, que busca no seu propio beneficio eliminar toda diferenciación e signo de existencia do carácter nacional galego.

Partindo desa base o nacionalismo galego dotouse ao longo da historia dos seguintes principios políticos:

- **Galiza é unha nación**
- Ten dereito á **autodeterminación**, e esta debe concretarse nunha alternativa de Soberanía Nacional
- **Democracia** como principio inherente ao exercicio do poder polo pobo, en condicións de igualdade e liberdade real e non só formal.
- **Auto-organización nacional** (sindicatos, partidos, organizacións de masas...) como principio básico para defender axeitadamente os intereses da nación galega, rexeitando toda caste de colonialismo político de calquera tendencia ideolóxica.
- **Anti-imperialismo** concretado nunha política encamiñada á defensa dos intereses do pobo de carácter antimonopolista, dirixida a tronzar a dependencia colonial que padece a Galiza e as

1 súas relacións de dependencia, contraria aos instrumentos económicos e político-militares do
2 sistema dominante en prol da solidariedade internacional e de todas as loitas de liberación
3 nacional, favorábel á paz mundial e ao desarmamento.
4 • Política orientada cara a un **modelo social** que procure o desenvolvemento socio-económico
5 da Galiza con capacidade sobre os nosos recursos e sectores produtivos básicos, procurando o
6 benestar da sociedade e o retorno da emigración, que instaure uns servizos sociais básicos
7 coma o sistema sanitario e educativo acaídos á realidade do País e de carácter público, e que
8 acade a normalización plena do idioma e a cultura de Galiza.

9 2. A Independencia: Unha necesidade para Galiza

10 Se Galiza é unha nación e non está recoñecida como tal, simbólica nin formalmente, polo Estado español
11 afirmamos que se atopa asoballada por este. No caso de Galiza, esta dominación vén definida por unhas
12 características que a converten nunha colonia interior do Estado español, tendo en conta que non só somos
13 unha nación sen estado, senón que a metrópole se aproveita dos nosos recursos (como ocorre, por
14 exemplo, no sector da madeira ou no eléctrico) sen que isto repercuta nas nosas condicións de vida.

15 Esta colonización execútase de xeito constante a través dun deseño económico e social imposto dende o
16 Estado que determina as condicións materiais de vida do pobo galego. A dependencia é a causa das altas
17 taxas de desemprego, da precariedade, da emigración, da desaparición da nosa lingua e cultura, así coma
18 doutras eivas estruturais que afectan á demografía, a mobilidade e, en xeral, do atraso económico con
19 respecto á nosa contorna.

20 A soberanía, é dicir, a ruptura con este modelo colonial, preséntase como necesidade para abordar dende
21 a raíz estes problemas, e o nacionalismo, como práctica política que loita pola soberanía, é a expresión dos
22 sectores do pobo galego conscientes dos problemas reais do País e que se mobilizan en busca da súa
23 resolución.

24 Tal e como o nacionalismo galego ten analizado ao longo da súa historia, o estado español é irreformábel,
25 tanto a nivel da cuestión nacional coma noutros moitos ámbitos, sendo continuador da ditadura franquista
26 e reclamándose herdeiro dunha historia de imperialismo e xenocidio. Deste xeito é imposíbel acadar a
27 soberanía nacional sen unha ruptura real co mesmo. Unha das ensinanzas que deitou o *procés* catalán na
28 última década é que a configuración actual do estado non vai mudar polas vías que este oferta, e que o
29 feito de tratar de acadar máis autogoberno dentro do actual marco político (estatuto e constitución) só
30 serve de maneira táctica para demostrar que é imposíbel o avance por esa vía.

31 É por iso que a nivel estratéxico dende Galiza Nova pulamos polo exercicio do dereito de
32 autodeterminación coa constitución dunha república galega que garanta a independencia nacional da
33 Galiza do estado español e do gran capital, que permita construír a Galiza na que a mocidade teñamos un
34 futuro mellor. Dentro da reivindicación desa república galega é onde debemos encaixar todas as loitas nas
35 que participamos, pois debemos reivindicar unha república na que as mozas teñamos traballo digno, ensino
36 garantido, na que desterremos o heteropatriarcado e, en definitiva, na que se poña fin a calquera tipo de
37 explotación.

1 GALIZA NOVA NO PROCESO DE LIBERACIÓN NACIONAL

2 1. 30 anos ao servizo da mocidade galega

3 Ao longo dos 30 anos de historia da nosa organización, fómonos perfilando coma unha organización
4 necesaria para a mellora das condicións de vida das mozas galegas e para o avance do proxecto
5 nacionalista. Nesas tres décadas cumprimos tres funcións fundamentalmente:

- 6 • Defendemos a mellora das condicións de vida da mocidade galega e estivemos ao seu servizo en
7 todas as loitas e conflitos transcendentales no noso País.
- 8 • Contribuímos a espallar o ideario nacionalista e aumentar a conciencia nacional entre as capas máis
9 novas do pobo galego.
- 10 • Servimos de escola de formación de cadros políticos para o conxunto do movemento de liberación
11 nacional en todas as organizacións sociais e políticas do nacionalismo.

12 Esas son as tres funcións que a nosa organización ten dentro do movemento de liberación nacional da
13 Galiza e é a nosa misión na Historia, como mozas galegas do ano 2018, continuar o traballo iniciado por
14 quen nos precedeu.

15 2. Unha maior incidencia política e ámbitos importantes da nosa actuación

16 Un dos retos que temos por diante neste período interasemblemable é o de aumentar a nosa incidencia
17 política. Debemos facer que as mozas galegas nos vexan útiles, sendo quen de tratar temas concretos e
18 próximos aos seus intereses e ligalos ao ideario nacionalista dun xeito equilibrado, de maneira que nin
19 nos quedemos no maximalismo ideolóxico nin no tacticismo na nosa acción política diaria. É por iso que
20 deberemos aumentar a formación da nosa militancia á hora de ser quen de despreparar iniciativas políticas
21 e será unha labor deste período continuar coa liña iniciada na XIV Asemblea Nacional de mellorar a
22 capacidade da nosa organización de dar resposta a problemáticas concretas e mesmo formular
23 alternativas políticas en especial a nivel comarcal e local.

24 Unha das principais frustracións e problemáticas nas que nos atopamos as mozas galegas é a da
25 incapacidade de emanciparnos dos nosos pais, en moitas ocasións tendo que depender
26 economicamente deles e mesmo non podendo acceder a unha vivenda propia logo de ter finalizados os
27 estudos. Nesa cuestión xogan un papel fundamental o emprego de calidade e a vivenda, entre outras,
28 temáticas que deberemos abordar neste período interasemblemable máis a fondo. Do mesmo xeito, únense
29 a esta cuestión as temáticas feminista e LGTBI, téndose demostrado no último tempo que as actividades
30 que realizamos neses eidos gozan dunha grande acollida entre a mocidade.

31 Ademais debemos seguir a reforzar a nosa presenza nas rúas e na mobilización social, apostando sempre
32 que sexa posíbel por ter unha presenza continuada nas rúas e ao mesmo tempo levando ás diferentes
33 mobilizacións simboloxía tanto patriótica como orgánica para aumentar a referencialidade da nosa
34 organización entre a mocidade.

35 Por último, cabe salientar que o traballo que realizamos en todos estes eidos debe estar fiado sempre á
36 cuestión nacional, así coma que outras temáticas coma a lingua ou o ensino deben seguir a ocupar un
37 papel central na nosa acción política.

38 3. Galiza Nova no Movemento Xuvenil Nacionalista

39 No contexto actual da mocidade galega existe un movemento xuvenil enormemente desartellado. Isto
40 débese a dúas cuestións fundamentalmente: por unha banda, a inestabilidade e precariedade á que nos

1 enfrentamos as mozas galegas no noso día a día; pola outra, o individualismo que se traslada dende os
2 grandes altofalantes do sistema e que cada vez máis vai asentando no imaxinario colectivo do conxunto
3 do noso pobo, e en especial das mozas.

4 É por iso que o labor que facemos dende Galiza Nova, organizando un grande número de mozas no día
5 a día sexa aínda máis importante. Porén, non debemos esquecer que o movemento de liberación
6 nacional precisa organizacións en todos os eidos, e aínda que o contexto sexa desfavorábel debemos
7 pular por crealas naqueles que non son estritamente políticos, coma asociacións, organizacións ou
8 plataformas que poidan encadrarse no movemento xuvenil nacionalista; así coma participar nas poucas
9 que xa existen e que realizan un traballo importante para a toma de conciencia nacional por parte das
10 mozas galegas, tales coma asociacións deportivas, centros sociais, e especialmente, a organización
11 estudiantil *Erguer. Estudiantes da Galiza*, a nosa referencia no ensino.

12 Ademais, no ámbito político, debemos ter unha estratexia axeitada á hora de relacionarnos coas
13 organizacións políticas xuvenís que poidan compartir os nosos obxectivos estratéxicos ou tácticos,
14 dende o respecto mutuo e a vontade de colaboración sempre que sexa posíbel, favorecendo así tanto
15 ás nosas respectivas organizacións coma ao avance do proceso de liberación nacional.

TESE SECTORIAL

1
2 É obxectivo de Galiza Nova dar resposta a todas as problemáticas concretas que atinxen á mocidade galega
3 mediante accións que rachen co sistema establecido. Sendo coñecedoras da complexidade e da
4 diversidade que estes problemas presentan, e buscando tamén que a militancia da organización xuvenil
5 teña unha visión e un coñecemento global de todos os ámbitos relacionados coa mocidade, faise necesario
6 un estudo polo miúdo e desagregado en sectores que, hoxe en día, condicionan a vida das mozas galegas.
7 Así, nesta tese sectorial abordamos diferentes temáticas de interese para a mocidade galega, expoñemos
8 as alternativas do nacionalismo a estes problemas e fixamos a liña política a desenvolver en cada área no
9 vindeiro período interasemblem.

10 1. Emprego

11 1.1. Análise da situación

12 Neste último período temos analizada a situación de emerxencia que vive o emprego xuvenil no noso País,
13 na cal as mozas teñen que afrontar unhas taxas de desemprego moi elevadas, ou condicións laborais
14 totalmente precarias no caso das mozas asalariadas. Este contexto tan desfavorábel para o noso presente
15 e futuro como mozas galegas, traducíase na imposibilidade de acadarmos unha independencia económica
16 de facto, coa que ser quen de construír un futuro propio. Traducíase tamén na case obriga de escoller o
17 camiño da emigración para poder optar a un traballo nunhas condicións menos precarias que nos
18 permitisen acadar a emancipación económica.

19 Analizando a situación actual, somos quen de afirmar que as políticas da Xunta da Galiza do PP, así como
20 tamén as dos gobernos centrais españois do PP e PSOE, fixeron que a situación das mozas galegas, así como
21 a do conxunto das clases populares galegas, empeorara en grande medida.

22 Os últimos datos da EPA (Enquisa de Poboación Activa) amosan uns datos preocupantes para a nosa
23 mocidade, cunha taxa de desemprego do 33,3% nas mozas menores de 25 anos e dun 23,2% no conxunto
24 da mocidade galega. A mocidade galega padece tamén uns salarios até un 22% máis baixos que as
25 traballadoras de máis de 30 anos no noso País, mentres que o 75,1% da mocidade empregada de menos
26 de 25 ten un contrato temporal. A estas porcentaxes debemos sumar á mocidade emigrada, unhas 8.000
27 mozas que deixan Galiza cada ano e que amortecen estas porcentaxes de desemprego, que sen dúbida
28 reflectirían mellor a nosa realidade se non perdésemos unha grande masa de poboación xuvenil activa ano
29 tras ano.

30 A falta de capacidade económica na mocidade galega debida ao desemprego non é o único problema. As
31 mozas que si traballan, fano en situacións de extrema precariedade, asinando contratos temporais (mesmo
32 por horas); sen unha estabilidade, unha cotización e unha retribución minimamente dignas; así como
33 tamén cunhas condicións laborais en plena regresión e nun contexto onde as rendas e a capacidade de
34 consumo diminúen sen que diminúa á par o básico para a subsistencia, como a comida, os produtos de
35 hixiene básicos, os alugueiros ou a enerxía.

36 1.2. Valoración política

37 Durante os últimos anos observamos un empeoramento substancial nos dereitos laborais e sociais no noso
38 País. Os gobernos do Partido Popular na Galiza e no Estado español só fixeron de correa de transmisión dos
39 grandes poderes económicos europeos, os cales demandan máis “flexibilidade” á hora de contratar ou

1 despedir ás traballadoras, multiplicándose así a creación de contratos temporais (chegando estes a ser
2 contratos por horas) así como o empuxe da nosa mocidade a ser man de obra barata para países do centro
3 ou do norte de Europa.

4 Coa recente mudanza no goberno español, o PSOE manifestou a súa negativa a derrogar as reformas
5 laborais existentes, totalmente lesivas para a clase traballadora, cebándose unha vez máis coas
6 traballadoras galegas, cun salario e unhas pensións das máis baixas do estado. Todo isto co beneplácito das
7 grandes centrais sindicais españolas, unhas centrais sindicais pactistas que unha vez máis demostran as
8 súas lealdades á patronal e ao conxunto do réxime político español.

9 Todo isto débese ao interese de que Galiza siga sendo unha colonia interior do Estado español, e á súa vez,
10 nicho de man de obra barata para a ampliación de plusvalía do conxunto da produción capitalista. Esta
11 situación está amparada por unha Unión Europea que imposibilita compaxinar os nosos estudos cun
12 traballo, e por un Estado español que segue os ditados das oligarquías económicas para destruír a
13 negociación colectiva e a acción sindical, únicas salvagardas dos intereses das traballadoras.

14 **1.3. Liñas de traballo**

15 Galiza Nova debe afondar máis na creación de liñas de traballo propias e concretas para dar resposta ás
16 necesidades da mocidade traballadora galega. Para isto é vital dotármonos das ferramentas teóricas e
17 prácticas precisas para chegar dun xeito útil e atractivo ás mozas asalariadas ou autónomas.

18 Debemos seguir contestando de todos os xeitos posíbeis os abusos da patronal, a acción e propia existencia
19 das ETTs, e calquera acción lesiva contra a mocidade traballadora galega. Para iso, dende Galiza Nova
20 buscaremos levar a cabo máis traballo político a prol de emprego digno para as mozas galegas.

21 Por último, debemos continuar traballando cos nosa central sindical de referencia, a CIG, alí onde sexa
22 preciso, xa que é a mellor ferramenta para a formación e a acción da que dispoñemos as traballadoras
23 galegas.

24 **1.4. Alternativas políticas**

- 25 • Esixencia ao goberno do Estado español a derogación das reformas laborais existentes, as
26 cales atentan contra as nosas clases populares.
- 27 • Aposta pola creación dun marco de relacións laborais galego, que recoñeza a Galiza como
28 nación e que actúe sobre as nosas realidades específicas, único xeito de camiñar cara a
29 melloras sociais e laborais na Galiza, fóra das imposicións do Estado central.
- 30 • Eliminación das ETTs e de calquera axente privado de intermediación laboral. Este labor
31 recaerá sobre o servizo público de emprego.
- 32 • Remuneración das prácticas e dos contratos de formación coma calquera outra actividade
33 laboral.
- 34 • Defensa dun SMI dunha contía que permita á mocidade vivir con dignidade, rematando coas
35 situacións que obrigan á mocidade galega a emigrar.
- 36 • Demanda dunha xornada laboral de 35 horas semanais como máximo, rematando coa
37 explotación e as xeiras de traballo abusivas. No caso de tratarse de traballos cunha alta
38 exixencia física, a xornada laboral será de 30 horas semanais.
- 39 • Creación dun Plan de Emprego Xuvenil que garanta a inserción laboral da mocidade cunha
40 oficina de emprego competente.
- 41 • Desenvolvemento de iniciativas para a recuperación das investigadoras que emigraron, para

1 que poidan desenvolver o coñecemento e investigación nos sectores estratéxicos galegos.

2 **2. Lingua**

3 **2.1. Análise da situación**

4 O galego continúa nunha situación de discriminación fronte ao castelán. A día de hoxe atopámonos
5 nunha situación crítica para a nosa lingua, na que continúa a perder falantes sobre todo entre a xente
6 máis nova. Un signo de alarma disto é a crecente porcentaxe de persoas incapaces de desenvolvérense
7 en galego a pesar de telo estudado na escola. O caso máis preocupante é o das cidades, mais esta perda
8 de falantes tamén é visíbel na xente moza das áreas rurais. Aínda que son as vilas máis pequenas do País
9 e as aldeas onde o galego goza dunha maior saúde, si que debemos recoñecer que cada vez as mozas
10 están cada vez máis españolizadas.

11 A lexislación actual non nos beneficia, pois os supostos dereitos que se garanten sobre o papel, ademais
12 de non estar protexidos pola administración, incluso se nos ven negados en múltiples ocasións. Os
13 partidos políticos españois, nomeadamente o PP e o PSOE, non cesan no seu intento de eliminar o
14 galego xunto cos outros trazos culturais diferenciadores. Estamos a asistir a un momento no que tanto
15 os gobernos galego coma o estatal manteñen a lingua fóra do ensino, dificultan a súa utilización na
16 administración pública, relegan a cultura galega a un segundo plano, etc. Incluso se pode ver a aparición
17 de grupúsculos coma Galicia Bilingüe que estremizan esta actitude galegófoba.

18 **2.2. Valoración política**

19 Sabemos ben do valor da lingua, ao ser este un trazo identitario da nosa nación. Os elementos culturais
20 proprios, coma o idioma ou a historia, manteñen a Galiza coma un pobo claramente diferenciado dentro
21 do estado español. Sendo consciente deste feito, o centralismo español loita constantemente pola
22 eliminación destes feitos tan ligados á conciencia nacionalista. Ademais, mostra a súa faciana máis
23 hipócrita ao declararse publicamente defensor da cultura e a lingua galegas, cando se mantén o seu uso
24 relegado a un oficialismo baleiro de contido e á folclorización das mesmas.

25 **2.3. Liñas de traballo**

26 Dende Galiza Nova debemos ter claro que nos atopamos ante un problema tanto político coma cultural.
27 Cómpre sermos conscientes de que non podemos demorar a nosa acción, e que as conquistas que
28 teñamos a curto prazo, son chanzos importantísimos para a solución deste conflito

29 Neste sentido, debemos continuar traballando pola plena normalización do idioma, comezando pola
30 nosa propia base de militantes e simpatizantes, pulando por un uso monolingüe do galego e prestando
31 atención a un uso coidado e correcto tanto a nivel individual coma organizativo. A nosa actitude
32 combativa contra a situación de diglosia que vive o noso País terá que ser aínda máis belixerante cando
33 se trate de denunciar o bilingüismo harmónico que promulga a Xunta do Partido Popular. É preciso que
34 os culpábeis da actual situación de substitución do galego polo castelán sexan sinalados.

35 Nos últimos períodos puidemos asistir ao efecto positivo que tiveron as nosas campañas chamando á
36 mocidade a dar o paso de falar en galego. Cómpre continuar traballando nesta liña, achegándonos aos
37 centro de ensino medio, dándolles motivos a estas mozas para sentírense orgullosas de termos un
38 idioma propio e para falalo en todas as esferas da vida diaria.

1 O noso traballo non pode ser en solitario. Continuaremos a traballar man con man coa Mesa pola
2 Normalización Lingüística e participando nas mobilizacións convocadas por Queremos Galego. O papel
3 de Galiza Nova nos casos de discriminación lingüística e ante as políticas lingüísticas deberá ser activo,
4 sexan estas medidas tomadas a nivel estatal, do goberno da Xunta ou dentro dos concellos.

5 Afondaremos tamén na realización de campañas fomentando galeguización dos nomes e a restauración
6 dos apelidos, así como a restitución da toponimia deturpada, como mecanismo para lograr unha maior
7 autoestima como pobo.

8 **2.4. Alternativas políticas**

- 9 • Aposta firme por una maior creación de material cultural en galego, con incentivos á creación e
10 á divulgación, así como da tradución á nosa lingua de obras creadas noutros idiomas.
- 11 • Defensa de medios de comunicación públicos en galego, de calidade e libres de manipulación.
12 O uso do idioma deberá estenderse tamén á publicidade.
- 13 • Aumento da relación cos países da lusofonía que permita desenvolver toda a potencialidade da
14 lingua galega.

15 **3. Vivenda**

16 **3.1. Análise da situación**

17 O acceso á vivenda é un factor determinante para a emancipación e a independencia da mocidade
18 galega, correspondendo a unha necesidade básica de supervivencia e a un factor de desenvolvemento
19 individual e colectivo. Acceder a unha vivenda é unha das tarefas máis difíciles neste comezo de século;
20 a situación da mocidade galega cunha alta porcentaxe de desemprego e contratos precarios, tanto en
21 temporalidade como en condicións laborais e salariais, son un obstáculo importante para acceder a
22 vivendas, tanto en réxime de alugueiro coma de adquisición propia.

23 A situación da vivenda na Galiza é preocupante. Por unha banda, atopámonos co fenómeno emerxente
24 no noso País da xentificación, afectando ás principais cidades da Galiza, os casos de Compostela e Vigo,
25 mais tamén a vilas como Sanxenxo ou Baiona, que son un exemplo da especulación inmobiliaria, froito
26 do crecemento desenfreado e sen planificación urbana e turística. O aumento progresivo nestes últimos
27 anos dos prezos de alugueiro ten afastado á mocidade galega de poder acceder a unha vivenda.

28 Por outra banda, nos últimos 60 anos observamos un abandono alarmante do rural, ligado ao unha
29 importante caída da poboación activa no sector agrario. Este proceso tense producido na maior parte
30 dos países da UE, co agravante de que na Galiza este éxodo tivo lugar nun período de tempo máis curto.
31 A día de hoxe, contamos con case 2000 núcleos de poboación rurais completamente abandonados,
32 mentres o 70% da poboación se concentra nas cidades, áreas metropolitanas e algunhas cabeceiras
33 comarcais..

34 **3.2. Valoración política**

35 Dende Galiza Nova apostamos por que acceso á vivenda sexa unha realidade para a mocidade galega e
36 para o conxunto da sociedade galega. Cómpre despregar iniciativas que poñan fin á especulación das
37 entidades bancarias e que penalice a posesión de vivenda como segunda residencia, residencia
38 vacacional ou vivenda baleira.

1 Por iso cremos que é vital promover dende as administracións públicas iniciativas políticas que favorezan
2 este acceso á vivenda tanto nas zonas urbanas como no rural.

3 **3.3. Liñas de traballo de Galiza Nova**

4 No vindeiro período interasemblar Galiza Nova pulará por achegar as propostas políticas que dende o
5 nacionalismo temos para facilitar o acceso á vivenda mediante a realización de campañas específicas
6 destinadas á mocidade. Estas terán un carácter local, comarcal e nacional, adaptando a metodoloxía aos
7 obxectivos concretos de cada campaña ou acción.

8 Para potenciar os traballos nesta área, constituirase unha Responsabilidade Nacional de Vivenda que
9 será a encargada de deseñar conxuntamente coa Dirección Nacional e a Comisión Permanente as
10 campañas nesta área, así como a elaboración de iniciativas políticas co obxectivo de desprezar accións
11 tanto dende a propia organización xuvenil, coma para o seu traslado ao BNG nos distintos espazos
12 institucionais.

13 **3.4. Alternativas políticas**

- 14 • Aposta pola independencia da mocidade galega, polo que as propostas para facilitar o acceso á
15 vivenda da mocidade galega e do conxunto da sociedade pasan por crear o Banco Galego de
16 Vivenda, unha institución pública constituída pola Xunta de Galiza en colaboración dos
17 concellos, co obxectivo de administrar e xestionar vivendas valeiras e poñelas en aluguer.
- 18 • Defensa sen ambaxes dunha reforma da lexislación hipotecaria que admita a dación en
19 pagamento retroactiva e como liquidación e condonación total da débeda hipotecaria; e do
20 mesmo xeito, prohibición de desafiuzamentos cando a vivenda sexa destinada a residencia
21 habitual.
- 22 • Constitución do Fondo Social da Vivenda como instrumento financeiro público ao servizo do
23 desenvolvemento de políticas de vivenda, tanto en réxime de aluguer como en réxime de
24 compra, cos colectivos con maiores dificultades de acceso a vivenda como principais
25 beneficiarias. Inclusión das fincas en estado de abandono e sen un proxecto de rehabilitación a
26 curto prazo neste Fondo Social de Vivenda.

27 Por outra parte, dende Galiza Nova consideramos que os concellos e as universidades galegas
28 deberán crear a Bolsa de Vivenda para estudantes, unha ferramenta de acceso á vivenda pública
29 que permita ás estudantes desprazadas das súas localidades acceder a vivendas en réxime de
30 alugueiro a prezos accesíbeis e con condicións de habitabilidade dignas.

- 31 • Impulso da rehabilitación de vivendas e espazos degradados tendo en conta o seu elevado
32 número en vilas e cidades, sendo esta outra fórmula de acceso á vivenda para a mocidade.
- 33 • Do mesmo xeito, desenvolvemento unha política activa de fomento de recuperación e
34 conservación de vivendas no medio rural, acompañada de dotación de servizos públicos e de
35 alternativas económicas, que permita un proxecto de vida digno no rural do noso País.

36 **4. Transporte e mobilidade**

37 **4.1. Análise da Situación**

38 A rede de infraestruturas e liñas de transporte público de Galiza carece de planificación nacional que a
39 faga coherente e axude a vertebrar o conxunto do País. As mozas traballadoras ou estudantes vense na
40 obriga de depender dos vehículos privados para se desprazar na maioría dos casos. Tendo en conta o
41 aumento das necesidades de mobilidade, tanto no eido laboral como académico, esta carencia

1 convértese nun problema de primeira magnitude que afecta tamén á necesidade de independencia
2 persoal da mocidade.

3 As liñas ferroviarias son o principal expoñente do caos no que se atopa este servizo público. O estado
4 formulou unha rede de alta velocidade radial e moi custosa, pensada para cubrir as necesidades da elite
5 madrileña, con billetes máis caros e menos paradas intermedias. Paralelamente desmanteláronse liñas
6 vitais como as das áreas metropolitanas, a do norte (FEVE) e a que nos conecta con Portugal. A intención
7 é deixar morrer as liñas de servizo público e de proximidade, e priorizar as de maior prezo ou, como
8 moito, as que unen grandes cidades.

9 O transporte por estrada está a vivir unha renovación de concesións que pon en risco as escasas liñas
10 que vertebran amplas zonas do interior da nosa nación. Nas cidades os servizos caracterízanse en moitos
11 casos pola inoperancia, os altos prezos e a escasa coordinación entre administracións, unha función
12 reguladora que lle corresponde á Xunta de Galiza.

13 **4.2. Valoración Política**

14 A teoría nacionalista defendeu sempre a accesibilidade e vertebración do País como paso necesario para
15 poder conectarnos con outras nacións do noso entorno. A obsoleta infraestrutura dos transportes
16 públicos contrasta co sobredimensionamento das autoestradas (en especial as que conducen á Meseta),
17 cos portos exteriores de Ferrol e da Coruña, ou cun sistema de aeroportos non funcional. Enterráronse
18 miles de millóns en diques e túneles que non son operativos por falta de seriedade á hora de planificalos,
19 mentres que con investimentos moito menores, milleiros de galegas poderían ter unha rede coordinada
20 de buses, tren ou bicicletas, públicos e accesíbeis.

21 A ausencia case total de servizos nocturnos ou a proliferación do localismo á hora de ofrecer transporte
22 público dende algúns concellos controlados polo españolismo, son consecuencia do escaso interese que
23 o goberno galego ten na materia. Renunciouse a tomar a iniciativa e, por exemplo, non se creou unha
24 empresa pública de camiños de ferro, como si fixeron Euskal Herria e Catalunya.

25 **4.3. Liñas de Traballo**

26 A nivel municipal son excepcionais os casos nos que a cuestión da mobilidade se abordou de xeito
27 prioritario e transversal. As campañas locais e comarcais son chave para conectar coa mocidade das
28 nosas localidades, podendo realizarse actos moi diversos en función do conflito: dende os clásicos
29 repartos ata ocupacións de vías de tren, de ser o caso. A escala nacional existe a posibilidade de
30 desenvolver actividade arredor da ausencia de tren pensado por e para as galegas e da estafa das
31 concesións de autobús. En consonancia coas teses sobre ecoloxismo, estudárase a oposición a novas
32 agresións ao noso territorio pola implantación de *megainfraestructuras* pensadas en Madrid.

33 A nosa defensa da mobilidade sustentábel e racional debe implicar uns hábitos responsábeis nos
34 desprazamentos da militancia. Sempre que sexa posíbel, débese actuar de xeito exemplarizante en
35 canto ao uso de vehículos privados. Cando non haxa outra alternativa de transporte público, nos
36 desprazamentos por motivos organizativos debe tentarse partillar carro. Do mesmo xeito loitaremos
37 pola eliminación das peaxes nas vías de alta capacidade, por ser taxas discriminatorias.

38 **4.4. Alternativas Políticas**

- 1 • Defensa da extensión a toda Galiza dun sistema coordinado e intermodal de transportes
2 colectivos públicos, que minimize a necesidade de uso de vehículos particulares, os cales están
3 vinculados á contaminación e saturación das nosas rúas e estradas.
- 4 • Creación en todas as cidades e vilas de cadanseu sistema metropolitano regular que conecte
5 ámbitos rurais e urbanos e que ofrezca billetes únicos e tarifas económicas para a mocidade. Ao
6 mesmo tempo, todas as comarcas do país deben ter posibilidade real de conectarse mediante
7 unha rede nacional de infraestruturas e transportes pensada en función dos fluxos de
8 desprazamentos de persoas e mercadorías, sen perder de vista a función social destes
9 investimentos, mesmo cando non se tiren beneficios económicos inmediatos. Isto incluíría a
10 creación do Galtren, unha entidade pública que xestione de xeito eficiente e sustentábel os
11 servizos ferroviarios que pasen por Galiza.
- 12 • O urbanismo debe estar centrado no benestar das persoas e non supeditado á circulación
13 rodada. Neste sentido a mocidade precisa de espazos de residencia, traballo e de encontro
14 seguros e ben comunicados mediante transporte público, ciclovías ou camiños peonís.

15 5. Ensino

16 5.1. Ensino Medio

17 5.1.1. Análise da situación

18 Dende a derradeira Asemblea Nacional puidemos observar como a degradación do ensino medio continúa
19 a darse, paulatinamente, a pesar da gran oposición exercida dende a nosa e outras organizacións sindicais
20 e políticas. O ensino medio, xunto co primario, representan as etapas formativas máis importantes do ser
21 humano, nas cales a xuventude galega constrúe a súa personalidade e identidade. A españolización comeza
22 a afectarnos antes incluso de ter criterio propio, e a perda de galegofalantes está intimamente relacionada
23 co feito de que o número de materias en galego se vise reducido en beneficio do español e o inglés.

24 Este españolismo centralizador non se detivo cos cambios ocorridos na vida política do Estado, pois
25 permanecen vixentes as reformas educativas que reduciron a importancia do galego na educación e que
26 promoveron unha degradación da calidade do ensino público co aumento do ratio de alumnado por aula,
27 co peche de centros rurais, coa existencia de probas de nivel incoherentes cun ensino pedagóxico, ou
28 promovendo un ensino mercantilizado. Estes ataques coinciden non inocentemente cun momento onde o
29 fomento da Formación Profesional por parte de grandes poderes económicos, tales como bancos,
30 empresas de comunicación ou grandes aseguradoras, está en auxe.

31 En definitiva, atopámonos ante un ensino medio desorganizado, sobre o cal Xunta e Goberno estatal
32 pretenden impoñer unhas reformas a golpe de maioría absoluta ou de pactos políticos sen consideración
33 pola realidade galega, repercutindo directamente no noso sistema educativo que ve, segundo pasan os
34 anos, como cada vez é menos educativo e galego, pero máis español e capitalista.

35 5.1.2. Valoración política

36 Chegamos a esta situación por un dobre motivo. Por un lado, os ataques españolizadores que buscan
37 anular a diversidade cultural e nacional dentro dun Estado unitario e centralista, promovendo a
38 eliminación do galego do ensino e, polo tanto, do futuro do País. E por outro atopamos os intereses que
39 determinas entidades privadas, representantes do capitalismo máis voraz, que fomentan a implantación
40 dun ensino medio clasista e a promoción das saídas laborais a través da FP, pois estas permiten unha
41 formación máis rápida e barata que coloca á xuventude, no menor tempo posíbel, nun mercado laboral
42 que posibilita a súa explotación laboral.

1 5.2. Ensino Universitario

2 5.2.1. Análise da situación

3 A universidade pública galega atópase sumida nunha situación de incerteza, pois aínda non rematou de
4 adaptarse ao Espazo Europeo de Educación Superior (Plan Boloña) e xa se pretende modificar novamente
5 a estrutura dos graos cara un modelo onde se reduza a tres anos ampliando a dous o período dos
6 mestrados. O caos é aínda maior cando a crise política que sofre o Estado se xunta coa maioría absoluta do
7 Partido Popular na Xunta, xerando unha mestura difícil que nos mantén nunha expectativa continua á que
8 respondemos con firmeza e unha liña política clara.

9 Os ataques ao Ensino Público vense aínda mais reflectidos na economía particular da mocidade que cursa
10 estudios superiores non obrigatorios: o aumento das taxas fan practicamente inaccesíbel o acceso a este
11 tipo de titulacións a calquera familia sen contar con bolsas de estudo, as cales tamén se atopan cada vez
12 mais restrinxidas e supoñen un aporte económico cada vez menor. Isto sen contar ademais coa nova
13 situación que supón manter a residencia dos estudantes fóra do fogar, que é o caso mais frecuente no
14 acceder ao Ensino Universitario, e onde o gasto económico se ve novamente incrementado. Ademais, coa
15 monopolización da vida das estudantes debido ao plan Boloña, a posibilidade de compaxinar estudos con
16 un traballo vese imposibilitada case na súa totalidade.

17 5.2.2. Valoración política

18 Atopámonos cunha universidade que sofre os efectos dos ataques ao ensino público, pois a venda e
19 privatización de espazos foi unha realidade á que tivemos que asistir en determinadas ocasións. Mais
20 non unicamente a inxerencia de intereses privados é a que leva a degradación da universidade pública,
21 pois os efectos da españolización da xuventude tamén se ven ao comprobar que a utilización do galego
22 como lingua dos traballos académicos descende ano tras ano, en sintonía coa perda de galegofalantes.

23 As políticas do Partido Popular na Xunta son as grandes responsábeis directas desta situación. Mais no
24 intento de igualar o noso sistema educativo co da unión Europea, coa suposta intención de xerar un
25 “marco de convivencia”, escóndese un continuo proceso de degradación do ensino público, dirixido
26 dende os grandes poderes do capitalismo, presentes na dirección política da Unión Europea, en bancos
27 e en grandes empresas. Atopan nos grandes partidos españois un aliado natural para desarticular un
28 sistema educativo público e galego, para transformalo noutro unificado con países, culturas e
29 sociedades que pouco ou nada teñen que ver coa nosa.

30 Estes ataques por parte das diversas formas que atopa o capital para desarticular o ensino público teñen
31 unha repercusión directa e clara, non só nas condicións materiais específicas da mocidade -presión
32 económica na hora de acceder a unha formación-; senón tamén nun enfoque non formativo e para nada
33 enriquecedor, que apenas buscar preparar as estudantes para o acceso a un mercado laboral onde as
34 regras de xogo son claras: prepararse para dar a talla e acceder a un posto de traballo precario e apenas
35 beneficioso para os centros de acumulación de poder económico, isto é, un ensino pensado para o
36 beneficio empresarial.

37 Noutro plano, a inexistencia dun tipo de ensino específico e axustado á nosa realidade nacional fai que
38 a conciencia da xuventude fiquen cada vez mais diluída, non ficando rastro nin mención ao noso País ou
39 ás formas de expresión culturais do noso pobo que se expresan tanto na desaparición do galego das
40 aulas, no descoñecemento e desleixo polas figuras referenciais ligadas a Galiza en calquera campo de
41 estudo, ou no tratamento de calquera materia dende unha óptica puramente imperialista, o que
42 provoca que a españolización da mocidade avance e fiquen afianzada.

1 **5.2.3. Liñas de traballo**

2 Neste período debemos intensificar o noso traballo no ensino cunha periodicidade maior do noso voceiro
3 Lume ofrecendo alternativas políticas ao estudantado do ensino medio. No referente ao ensino superior,
4 debemos aumentar a nosa presenza nas facultades á hora de realizar actividade pública.

5 Ademais disto é moi importante seguir traballando tanto en colaboración coa CIG-Ensino coma no seo da
6 Plataforma Galega en Defensa do Ensino Público en todos os conflitos que involucren a mocidade e o
7 conxunto do estudantado galego.

8

9 **5.2.3.1 Militancia de Galiza Nova no movemento estudantil**

10

11 No referente ao ensino, do mesmo xeito que ocorre con temáticas coma a LGTBI ou a feminista, non só
12 debemos facer traballo de Galiza Nova en relación ás problemáticas do estudantado galego, senón que, na
13 liña histórica do nacionalismo galego, debemos reforzar a autoorganización do noso pobo en todos os seus
14 sectores. Nese sentido cómpre facer algunhas reflexións:

- 15 1. Como militantes nacionalistas debemos pular por un movemento estudantil que xere ritmos
16 mobilizadores propios, centrados no País.
- 17 2. Debemos tratar de ser próximas aos problemas do estudantado, sendo útiles e aportando á busca
18 de solucións satisfactorias para as estudantes en calquera conflito.
- 19 3. A nosa acción debe servir para espallar o ideario nacionalista, sumando ás estudantes á loita pola
20 liberación social e nacional do noso País.
- 21 4. As estudantes organizadas en Galiza Nova debemos ter como obxectivo, axudar a construír un
22 movemento estudantil democrático, aberto e que respecte a diversidade. Isto ten a súa expresión
23 orgánica en Erguer. Estudantes da Galiza, a nosa organización estudantil de referencia dende a súa
24 creación no ano 2016.

25 **5.2.4. Alternativas políticas.**

- 26 • Defensa firme dun ensino público, e polo tanto gratuíto e non mercantilizado; universal,
27 permitindo a todo o mundo acceder a el; feminista, permitindo a educación en igualdade; laico,
28 mantendo lonxe das aulas dogmas relixiosos; e galego, o que implica non só o fomento e uso da
29 nosa lingua, senón tamén que permita o coñecemento da realidade conxunta que conforma o
30 noso País.
- 31 • Promoción da mobilización constante como mostra do noso rexeitamento ás medidas
32 privatizadoras e españolizadoras que a Xunta, o Estado e o capitalismo intentan impoñer.
- 33 • Aposta por unha Lei Galega de Educación, realizada por e para o estudantado, o corpo de
34 docentes e as familias galegas, unha Lei propia que de adapte á nosa situación e que vele polo
35 noso idioma.

36 **6. Ecoloxismo**

37 **6.1. Análise da Situación**

38 A situación actual do medio ambiente da Galiza é, en gran parte, o resultado da dependencia do noso País
39 respecto do Estado Español e da Unión Europea. Innumerábeis agravios medioambientais existentes hoxe
40 en día na Galiza son resultado do único interese que as multinacionais teñen polo territorio galego, o

1 saqueo dos nosos recursos. Os resultados máis alarmantes disto son o espolio dos recursos mineiros e
2 enerxéticos, a eucaliptización do País, as elevadas taxas de contaminación atmosférica e hídrica, a erosión
3 dos solos ou a proliferación dos incendios forestais.

4 A todos os impactos que sofre o noso medio non son alleos os animais e as plantas. A fauna e a flora
5 salvaxes atópanse nunha situación de asedio permanente debido a un modelo de desenvolvemento
6 desequilibrado e carente de planificación. A nosa rede de espazos naturais é a menor en termos de
7 superficie no contexto peninsular, e carece dos instrumentos de protección da flora e fauna en perigo.

8 **6.2. Valoración Política**

9 Mostra da situación colonial que Galiza padece é, por exemplo, o feito de que Galiza sexa a primeira
10 produtora estatal de eucalipto. Esta especie, cultivada sen control, é na práctica unha invasora que
11 ocupa actualmente máis de 500.000 ha, o cal supón un 17% do territorio galego. Este avance prodúcese
12 en detrimento do solo agrario, do cal se perderon arredor de 290.000 ha nos últimos 30 anos. Esta
13 situación, unida á desregularización do sector da biomasa ou á falta de apoio ao desenvolvemento
14 comercial das especies autóctonas, crea un contexto de debilidade para o sector forestal galego, que
15 cae en mans das multinacionais do *agrobusiness*.

16 A eucaliptización da Galiza, promovida pola permanencia de ENCE na ría de Pontevedra e pola
17 liberalización do sector da biomasa, tamén provoca a destrución masiva de postos de traballo, así como
18 favorece os graves incendios forestais que asedian o noso País todos os anos. A dos lumes é unha lacra
19 sustentada pola falta de políticas de prevención por parte do Partido Popular no goberno da Xunta de
20 Galiza e está a provocar unha perda irremediábel de solos e de masas forestais autóctonas.

21 A respecto da contaminación, o informe emitido polo Rexistro Estatal de Emisións e Fontes
22 Contaminantes sinala a Galiza como a segunda zona máis contaminada da Península Ibérica, estando
23 nos primeiros postos de emisións de mercurio, CO₂, SO₂, gases de efecto invernadoiro e outras
24 substancias acidificantes, debido a empresas que pagan os seus impostos na capital española.

25 O noso sector enerxético, mineiro e industrial está totalmente enfocado ao lucro especulativo español
26 e internacional. Atopamos gran parte dos ríos empresados e os montes cheos de aeróxeradores,
27 producimos ata un 40% de excedente en enerxía eléctrica pero pagamos máis ca noutros lugares do
28 Estado que non producen. O cancro de SOGAMA continúa coa súa teima de estenderse por todo o País.
29 A medida que vai minguando a capacidade da planta de Cerceda, son máis as localizacións nas que se
30 pretende soterrar e queimar toneladas e toneladas de lixo, sen ter en conta os efectos que esta forma
31 de tratar os refugallos ten sobre os ecosistemas galegos. Do mesmo xeito, Galiza segue a ser a diana de
32 proxectos disparatados como son o caso da Mina de Touro - O Pino ou os parques eólicos da Costa da
33 Morte, proxectos que se atoparon cunha forte oposición social, pero que o servil goberno autonómico
34 facilitou de xeito humillante mediante a Lei de Depredación.

35 Segundo a propia Dirección Xeral de Conservación da Natureza da Xunta, na Galiza contamos xa con 8
36 con especies extintas e outras 65 en risco de extinción. A situación empeorará mentres non se apliquen
37 medidas que freen as agresións ao medio e restauren os hábitats danados. A teima da Xunta de Galiza
38 en non declarar parques naturais tan necesarios como os do Monte Pindo e de Ancares-Courel só
39 conducirá a un agravamento progresivo desta situación.

40 En definitiva, Galiza é un territorio colonizado, degradado e espoliado ao servizo do grande capital. A
41 falta de medidas de ordenación do territorio, pensadas dende aquí, que equilibren desenvolvemento e

1 sustentabilidade, supón un dano imperdoábel ao noso medio natural e, polo tanto, un condicionamento
2 do futuro da mocidade na Galiza.

3 **6.3. Liñas de Traballo**

4 O ecoloxismo debe formar parte do discurso transversal de Galiza Nova e do nacionalismo. É prioritario
5 defender con claridade a necesidade de facer fronte ás agresións ao noso medio, e non caer no lema
6 baleiro do crecemento económico como fin. A defensa dun modelo ambientalmente xusto é a mellor
7 garantía de desenvolvemento e dunha mellora nas condicións de vida da clase traballadora galega.

8 Neste período debemos pular pola creación de hábitos de traballo en colaboración con ADEGA e outras
9 asociacións, organizacións e plataformas que defenden un desenvolvemento sustentábel e a
10 conservación do medio galego, tanto na publicación de posicionamentos como na propia participación
11 da militancia de Galiza Nova nestes colectivos.

12 Aínda sendo conscientes de que o silencio mediático do nacionalismos obriga en moitas ocasións a
13 redobrar esforzos no uso da cartelería e nos repartos, tenderemos a executar as campañas que requiran
14 uso do soporte papel con racionalidade e xustificando con obxectividade as dimensións das tiraxes que
15 realice. Prestarase atención á xestión doutros residuos que xera a actividade diaria da nosa organización.

16 Constatada a necesidade de afondar no coñecemento do noso territorio, buscaremos incluír actividades
17 sobre o medio natural no traballo e nas xornadas nacionais de formación (roteiros, debates...) que lle
18 permitan á militancia e ás simpatizantes coñecer mellor o País e os problemas que lle afectan.

19 **6.4. Alternativas Políticas**

20 • Xestión dos nosos propios recursos de xeito eficiente e sen prexudicar o medio, mediante a
21 adopción do modelo económico conducente a un futuro sen enerxías fósiles. Esta afirmación
22 afecta tamén á promoción activa dos medios de transportes colectivos, do uso da bicicleta e de
23 mellorar a mobilidade peonil das localidades.

24 • Investimento nunha maior prevención de incendios forestais, contando cun pacto de País para
25 a ordenación forestal e usos do monte galego, que inclúa a expulsión de ENCE da ría de
26 Pontevedra e acadar así, finalmente, a deseucalíptización da Galiza. O voluntariado ambiental
27 ten neste apartado un gran potencial á hora de visibilizar que a mocidade nacionalista é a máis
28 activa á hora de defender os nosos bosques.

29 • Defensa da ampliación dos espazos protexidos como vía de protección activa do medio natural,.
30 O patrimonio natural e paisaxístico é parte da nosa identidade e o único xeito viábel de non
31 perdelo é creando as ferramentas de xestión adecuadas no marco dunha ordenación do
32 territorio responsábel. Neste sentido Galiza Nova seguirá participando activamente dos
33 movementos e plataformas que defenden crear novos parques naturais, mellorar os existentes
34 ou preservar paraxes naturais de interese que se atopan ameazadas.

35 • Aposta por un modelo de xestión de residuos baseado nos 3 R's e no impulso da compostaxe, e
36 que supere o modelo de SOGAMA por ineficaz, esgotado e contaminante, con estratexias como
37 o punto de incineración cero ou un Plan Galego de Compostaxe, como única vía de garantir o
38 futuro da mocidade na Galiza.

39 • Defensa do respecto e o benestar animal, cunha aposta polas modificacións legais necesarias
40 para que se prohiba a realización de touradas e outros espectáculos con animais. Pularase por

- 1 garantir uns dereitos mínimos, para evitar situacións anómalas como a caza indiscriminada ou
2 o uso de animais de compañía como mercadoría.
- 3 • Protección e promoción dos sectores gandeiro/lácteo e pesqueiro naqueles casos que sigan un
4 modelo sostíbel, afastado da produción intensiva.
 - 5 • Promoción e apoio da redución no consumo de produtos animais, con alternativas sustentábeis
6 e que axuden a potenciar e diversificar o sector agrario.

7 7. Cultura

8 7.1. Análise da situación

9 A cultura é a expresión máis visíbel da nosa identidade e de como percibimos o mundo. Comprende todo
10 o patrimonio inmaterial que o pobo galego produce e produciu ao longo da súa historia, e sen ela sería
11 difícil identificarnos como pobo. Asistimos ao feito de que boa parte da mocidade galega vive de costas á
12 súa cultura, ben por descoñecemento, ben por un desprezo deliberado procedente do autoodio. Ao
13 proceso de asimilación cultural secular ao que está sometida Galiza por parte do proxecto cultural español
14 hai que engadir o fenómeno mundial da globalización. O capital provoca unha tendencia á uniformidade
15 nas pautas de comportamento da poboación mundial, inoculando o desprezo ás identidades e á
16 diversidade cultural. Imponse esta cultura de desprezo en prol do individualismo e de intereses
17 particulares, inserida na modernidade líquida e lonxe dunha tradición e identidade histórica. Estes dous
18 vectores, españolizador e globalizador, unidos á complicidade dos gobernos autonómicos do PP, que
19 actúan realmente como axentes destes, debuxan unha sociedade galega futura onde os nosos trazos
20 culturais propios corren perigo de converterse en apenas folclore.

21 A nosa tradición, na que podemos incluír a tradición oral, a música popular, os nosos costumes en canto ás
22 formas tradicionais de ocupar o territorio, de organización social, etc; vese desprazada pola implantación
23 das novas formas de cultura que o capitalismo moderno trae consigo. A mocidade actual pertencemos ás
24 primeiras xeracións onde se rompe a transmisión xeracional da cultura que durante séculos operara
25 ininterrompidamente. Isto prodúcese debido a que o proceso de urbanización e deterioro do rural é máis
26 intenso ca nunca e, sumado ás novas formas de comunicación onde internet ten un papel principal, permite
27 que a mocidade constrúa a súa cultura desarraigada do seu substrato nacional e histórico. Este proceso
28 que afecta á meirande parte dos pobos do mundo vese acentuado no noso País por carecermos dos
29 mecanismos necesarios para integrarnos axeitadamente na nova cultura mundial, mecanismos que si
30 posúen as nacións con estado propio. Lonxe de ser un efecto inofensivo, esta perda de cultura propia é
31 extremadamente empobrecedora para o País en eidos moi diversos. A análise que facemos dende Galiza
32 Nova lévanos a loitar pola defensa deste patrimonio e a consecución dun Estado propio que nos permita a
33 súa xestión eficaz.

34 7.2. Historia e memoria

35 A nosa historia é sistematicamente invisibilizada, cando non manipulada, en favor do relato histórico
36 español. No ensino obrigatorio elimínase a historia do Reino de Galiza, a historia do nacionalismo galego e
37 das súas represaliadas, ou a vida e obra de piares fundamentais do nacionalismo como son Rosalía e
38 Castelao.

39 En canto á memoria histórica recente, a Xunta de Galiza co PP á fronte, vén anulando progresivamente
40 moitas das propostas impulsadas dende a base social e dende as institucións, operando en contra do pobo
41 galego, chegando a se mostrar en moitos casos co bando fascista e negando que houbera unha represión
42 chea de asasinatos. Non existen espazos públicos para a memoria da represión e da resistencia, e fica sen

1 esclarecer a realidade do noso País e de quen loitou por el. Négase o recoñecemento e a memoria das
2 vítimas e das familias, especialmente ás mulleres, quen sufrimos dobre invisibilización por sermos galegas
3 e mulleres. Os recoñecementos das vítimas do fascismo son case exclusivamente para os homes, mentres
4 que as mulleres ficamos nun segundo plano: as mulleres tamén participamos na resistencia. Dende Galiza
5 Nova reivindicamos que a nosa historia sexa tratada con rigor e que se fomente o seu coñecemento entre
6 a mocidade.

7 **7.3. Medios de comunicación e novas tecnoloxías**

8 A comunicación, potencialmente en lingua española, traballa ao servizo do capital e do Estado español,
9 manipulando a realidade e controlando todos os medios (prensa, radio, tv, audiovisual, redes sociais,
10 app...). Ademais, Galiza non goza da súa propia soberanía informativa, sobrevivindo dunha única canle
11 pública galega (non exenta de control político por parte do PP), e de pequenos medios privados ou
12 cooperativos que traballan ao servizo da cultura galega.

13 O desmantelamento e manipulación informativa sófrena en gran medida a CRTVG e a RTVE, mentres que
14 o financiamento dos medios privados se centraliza en uns poucos medios de comunicación ao servizo do
15 sistema.

16 **7.4. Literatura, arte e música**

17 No que atinxe á produción cultural galega actual atopamos a música, o cine e a literatura como as formas
18 máis próximas á mocidade. Neste eido cómpre salientar un fenómeno ben descritivo da situación da nosa
19 cultura. Pese ao complicado escenario que, como estamos a debullar, sofre a cultura galega, acontece que
20 artisticamente somos un país prolífico. Observamos que nos últimos 20 anos, precisamente durante os
21 momentos máis intensos da nosa asimilación cultural, a produción musical en lingua galega e a aparición
22 de eventos que lle dan soporte é máis alta ca nunca. En canto ao audiovisual prodúcese relativamente
23 máis longametraxes en galego, aínda que segue a ser materia pendente a dobraxe ao galego de producións
24 estranxeiras. E de maneira semellante, na literatura, malia diminuír a lectura en galego e o número de libros
25 editados, escríbese máis ca nunca. Este desequilibrio entre artistas e produtores de cultura e o seu escaso
26 consumo e impacto nos medios enténdese pola falta dun tecido cultural industrial á altura. Debido á nosa
27 dependencia carecemos dos mecanismos necesarios para dar status e profesionalizar o sector co fin de
28 que a meirande parte do público coñeza e consuma a súa propia cultura. O feito de sermos tan ricos en
29 canto á produción cultural evidencia a nosa existencia como pobo e a nosa determinación por seguir
30 existindo, porén, relegados a unha posición de contra-cultura e de resistencia fronte á asimilación. Por iso
31 dende Galiza Nova defenderemos e fomentaremos a produción cultural galega mais conscientes de que só
32 dende o poder real a nosa cultura poderá conquistar a dignidade que merece.

33 **7.5. Deportes**

34 A unificación cultural e a globalización tamén afecta no ámbito dos deportes, de tal xeito que son poucos
35 os deportes que levan a hexemonía, mentres que os deportes e actividades lúdicas e populares da Galiza
36 van desaparecendo. Ademais, este é un ámbito potencialmente machista onde as mulleres ficamos nunha
37 segunda posición, infravaloradas, e onde se separan os xéneros na gran maioría dos casos.

38 O deporte como ferramenta cultural serve de vehículo para os valores neoliberais: o individualismo, a
39 competitividade a toda costa, o diñeiro como único valor; e crea personaxes referentes para as masas
40 baseados nestes principios. Estes valores instálanse moi cedo entre o deporte base e intoxican o que
41 debería ser unha actividade sa, lúdica e formativa noutros valores. Este carácter embrutecedor e alienante

1 maniféstase de xeito preocupante na proliferación das casas de poxas nos barrios obreiros, onde comezan
2 a ser un problema grave e por medio das cales o grande capital empobrece aínda máis á clase traballadora.

3 **7.6. Turismo**

4 Viaxar e coñecer o mundo é unha actividade humana moi enriquecedora e moitas veces a única maneira
5 de fuxir brevemente dunha rutina cada vez máis instalada na precariedade. Porén, o actual modelo de
6 turismo non é unha excepción na depredación á que o actual capitalismo neoliberal somete a todos os
7 ámbitos da vida. O simple feito de cuestionar este modelo é pretexto para acusacións de “turismofobia”,
8 un concepto inventado para desvirtuar o debate, mais o certo é que esta actividade está a causar danos a
9 un nivel moi profundo na nosa sociedade: a transformación do tecido produtivo e do mundo do traballo
10 para adaptarse ao turismo, alteración dos usos do noso territorio e a destrución do medio, a xentrificación
11 e masificación das cidades, a conversión da nosa xeografía e o noso patrimonio en simples atraccións
12 turísticas, etc. Este modelo de turismo salvaxe ten como obxectivo o lucro, un modelo máis para o
13 enriquecemento dunha elite, amosando unha Galiza folclórica e lonxe da realidade, cuns destinos
14 saturados que tenden á homoxeneización onde as urbes prestan os mesmos servizos sexa en Abu Dhabi,
15 Eivissa, Sanxenxo ou Vigo, eliminando todo trazo diferenciado e cultural.

16 A beleza de viaxar consiste en coñecer outras realidades, culturas e pobos e vivir experiencias únicas e
17 Galiza ten moito que ofrecer neste sentido. O noso País pasou de ser relativamente descoñecido para a
18 industria do turismo e ser intensamente explotado. O actual modelo de turismo transforma de tal xeito os
19 nosos elementos potencialmente turísticos que os desvirtúa. Temos como exemplos a masificación de
20 parques naturais como o das Illas Cíes ou a conversión dos cascos históricos das cidades en parques
21 temáticos.

22 Dende Galiza Nova apostamos por que o turismo, coma calquera outra actividade económica, sexa
23 sustentábel, por unha banda, para a poboación e o seu soporte físico, e por outra banda, para a súa propia
24 supervivencia como fonte de riqueza.

25 **7.7. Liñas de traballo**

26 Procuramos unha acción na cultura nacional e popular galega que parta do pobo e estea ao servizo pobo,
27 non do capital. Demandamos unha cultura propia, enmarcada na diversidade internacional. O papel da
28 mocidade galega debe ser proactivo, na defensa, recuperación e proliferación da cultura galega. A cultura
29 é unha ferramenta imprescindible na construción da conciencia nacional, polo que cómpre deseñar un
30 horizonte de futuro ao que queremos chegar, dende a formación e investigación cultural, até a promoción
31 e a profesionalidade cultural, respectando sempre o patrimonio e a memoria histórica.

32 Por iso, debemos traballar no tecido asociativo e sociocultural, implicándonos nos proxectos comunitarios
33 a través da cooperación dos diferentes axentes culturais existentes no territorio.

34 **7.8. Alternativas políticas**

- 35 • Creación de espazos de comunicación e promoción, que difundan unha cultura viva, dinámica e
36 nacional até convertela en referencial para o conxunto da mocidade galega.
- 37 • Posta en valor do patrimonio cultural, dende unha óptica transversal, en prol dunha
38 sustentabilidade e aproveitamento socioeconómico e ecolóxico.
- 39 • Creación de estruturas físicas como son as casas da mocidade, os locais de ensaio, auditorios e as
40 casas de cultura dende un punto de vista institucional, e a aposta polos centros sociais e culturais
41 autoxestionados, sendo estes espazos de convivencia onde tecer movemento popular.

- 1 • Demanda dunha memoria histórica arredor de 5 principios: a perspectiva galega, o carácter
2 integral con continuidade no tempo, a socialización, a perspectiva de xénero, e a creación de
3 espazos públicos para a memoria da represión e da resistencia. Galiza Nova loitará na defensa da
4 nosa propia historia e da nosa memoria histórica.
- 5 • Reivindicación novos medios e canles de comunicación na nosa lingua e que falen sobre Galiza, e
6 a loita contra a manipulación dos medios públicos galegos. A comunicación e a información tamén
7 debe ser soberana.
- 8 • Aposta pola recuperación das actividades e deportes populares galegas, así como federacións e
9 seleccións galegas en todos os deportes, para internacionalizar as nosas equipas, dotándoas da
10 maior soberanía, ademais de promover que estas equipas sexan mixtas.
- 11 • Defensa dun turismo ecolóxico e responsábel, respectuoso co medio natural e produtivo galego, e
12 que prime ás galegas ante a sobreturistificación.

13 8. Feminismo

14 8.1. Análise da situación

15 A realidade social e económica obríganos ás mozas a analizar o que está a acontecer cos nosos dereitos e
16 os retrocesos que se están a producir logo da chegada do PP ao goberno. As chamadas políticas anticrise
17 non son máis que un eufemismo para tratar de agochar a realidade do ataque ás mulleres, políticas
18 antisociais que atentan contra dereitos recoñecidos da clase traballadora logo de ter institucionalizado o
19 sistema patriarcal no modelo neoliberal. Nun contexto onde se mediatiza e mitifica o avance dun feminismo
20 branco hexemónico en Occidente que só pretende cambios superficiais e estéticos e non estruturais,
21 sacamos á luz as contradicións que iso supón para as mozas obreiras dunha nación oprimida como é Galiza,
22 cuns sectores produtivos desmantelados e servizos públicos inexistentes, que precisa un feminismo galego
23 e de clase, combativo e consciente para acadar as mudanzas necesarias que melloren a vida das persoas.

24 Fronte o discurso conservador que fala da existencia de igualdade plena, no 2017 recolléronse os datos na
25 Galiza dun 22,3% de fenda salarial entre homes e mulleres, os dun número de traballadoras a tempo parcial
26 que representa un 21,8%, un 35% de contratos de menos dunha semana a nome de mulleres, e un 36,8%
27 de fenda nas pensións. Todo iso conxúgase con feminicidios e agresións, violencia a diferentes niveis, unha
28 brutal feminización da pobreza, un sistema educativo que socializa dende a infancia as estruturas
29 patriarcais, falta de soberanía nos nosos propios corpos e o xugo dun sistema capitalista que relega as vidas
30 e as persoas a unha mercadoría máis. As condutas socialmente toleradas impostas polos roles e
31 estereotipos de xénero difundidos a través dos axentes de socialización como a familia, amizades, escola,
32 medios de comunicación e Internet. Nos últimos anos engádese á casuística o desenvolvemento das novas
33 tecnoloxías que orixinaron novos espazos de control e dominación das mulleres, o que carrexou a
34 reprodución da violencia nos espazos virtuais (aumentando considerabelmente o control das mozas), os
35 casos de violencia entre menores de idade e a lexitimación das posicións de poder dentro das relacións
36 entre adolescentes.

37 Nesta análise da situación tampouco podemos esquecer ás mulleres que están sufrindo a crise do capital
38 de forma máis brutal: as mulleres con diversidade funcional ou non-neurotípicas (que nin sequera son
39 obxecto de políticas ou que sofren a bio e psicopolítica e o exceso de medicalización), as traballadoras da
40 economía somerxida, as inmigrantes e mulleres racializadas, as prostitutas e vítimas de trata (non
41 recoñecidas na Lei estatal contra a violencia de xénero), as mulleres de 16 e 17 anos que precisan
42 consentimento materno/paterno para abortar, e as traballadoras do fogar.

1 En relación ás tarefas non asalariadas, o capitalismo e o patriarcado asignáronlle ás mulleres a realización
2 de xeito gratuíto das tarefas máis importantes para que a cadea produtiva poida funcionar, os coidados.
3 Deste xeito, os estados e gobernos, grazas a unha estrutura social dentro da cal se atopa a familia nuclear
4 e o binomio público-privado, aforran gastar nesas tarefas ás que as mulleres dedican de media o 18'91%
5 do seu tempo e forza de traballo. Crianzas e persoas maiores ou dependentes a cargo, limpeza, saúde,
6 alimentación, xestión, acompañamento, organización e previsión. Toda unha serie de tarefas
7 imprescindíbeis para a produción que conviven cunha progresiva privatización e recortes nos servizos
8 públicos que repercute e sobrecarga ás mulleres.

9 Na conxuntura actual, onde se mestura e á vez dilúe o avance dos feminismos co avance do capitalismo
10 salvaxe, teñen lugar debates coma o dos ventres de alugueiro, nos que as capas máis reaccionarias da
11 sociedade se sitúan radicalmente a favor deste tipo de prácticas que, pese a non ser convencionais,
12 afianzan ideoloxicamente modelos familiares tradicionais consanguíneos e a vinculación das mulleres cun
13 desexo de maternidade a calquera prezo. Da man dese debate, e coa constitución do sindicato
14 *Organización de Trabadoras Sexuales (OTRAS)*, puxéronse sobre a mesa as posicións de abolición,
15 regulación e despenalización ou non-criminalización, con todas as dificultades que leva consigo falar dun
16 dos segmentos máis marxinalizados social e politicamente da poboación, e sen voz en moitas ocasións.

17 Tanto no debate dos ventres de alugueiro coma no do traballo sexual, as posturas divídense claramente
18 deixando ao descuberto as desigualdades económicas entre clases e entre centro periferia e os intereses
19 de cada unha das partes. Partimos da base da non-existencia da libre elección baixo o xugo do capital e do
20 patriarcado. Acreditamos na abolición da prostitución como horizonte estratéxico e como condición
21 indispensábel para mudar o sistema, mais isto non pode pasar por medidas ou políticas públicas que
22 marxinen, estigmaticen, releguen á clandestinidade e empeoren as condicións de vida das mulleres nesta
23 situación. Cómpre rachar coa idea de que as capas da sociedade que habitan as marxes só son obxectos
24 pasivos e subalternos das circunstancias para situálas como suxeitos políticos propios.

25 Baixo este prisma de desigualdade atopámonos tamén co desamparo dun sistema de xustiza machista que
26 deixa desamparadas a mozas e mulleres como se puido ver nos últimos meses con casos coma o de Juana
27 Rivas, Luciano Méndez na USC, a manada, ou os milleiros de agresións que non obteñen resposta por non
28 haber protocolos de actuación nin uns servizos adecuados.

29 **8.2. Valoración política**

30 Así como avanza a ofensiva patriarcal, vemos tamén como medra de xeito cuantitativo a mobilización
31 feminista, tanto en número de convocatorias coma en número de asistentes ás mesmas. Os feminismos
32 están adquirindo cada vez máis importancia e os medios de comunicación sistémicos tamén teñen moito
33 a ver con iso, servindo de canle de transmisión en moitas ocasións. Aumenta a visibilización e sensibilidade
34 por esta causa e con iso, xorden novas formas de entender o xeito de organizarse e de interactuar en
35 ambientes politizados. Isto supón que aínda que se manteñen pautas e formas propias do movemento
36 feminista galego, tamén aparecen outros escenarios a ter en conta.

37 O pasado 8 de marzo do 2018 e a greve de coidados, consumo e traballo de mulleres que tivo lugar nese
38 día, marcaron un punto de inflexión na historia recente do feminismo galego. Este sobresaíu respecto a
39 outras partes do estado por realizarse en chave anticapitalista e con un marco nacional galego diferenciado.
40 O éxito da greve laboral foi en gran parte grazas á área de mulleres do sindicato obreiro galego e de clase
41 que temos de referencia, a CIG. Mais en canto á (auto)organización e participación do resto de tarefas e
42 mobilizacións de cara ao 8 de marzo, débese ter en conta o perigo da perda de hexemonía das posicións
43 nacionalistas no seo do feminismo, e as dificultades que iso trae para construír o movemento que
44 precisamos para no noso País.

1 Dende Galiza Nova, entendemos a loita feminista como imprescindible na nosa acción política, ao mesmo
2 tempo que é un eixo vertebrador e transversal tanto na teoría coma na praxe. Acreditamos na
3 retroalimentación das diferentes loitas e, polo tanto, o noso horizonte dunha República Galega popular
4 pasa obrigatoriamente por que sexa con perspectiva feminista.

5 **8.3. Liñas de traballo**

6 Precisamos construír unha Galiza feminista, que supere o patriarcado, sen discriminación por xénero ou
7 orientación sexual. Non admitimos recortes nin retrocesos na loita contra o terrorismo machista. Son
8 moitas as mulleres que viven situacións dramáticas e vemos como os asasinatos machistas aumentan ao
9 longo dos últimos anos. Dende a Asemblea de Mulleres de Galiza Nova, xunto ao movemento feminista
10 galego, seguimos traballando para esixir poder de decisión sobre as nosas vidas e que ningunha lei nos
11 poida arrebatarnos a soberanía dos nosos corpos.

12 Ante a recrudescencia da opresión sobre as mulleres, o noso compromiso é derrubar o sistema patriarcal,
13 a través do traballo da militancia, da Asemblea de Mulleres e do movemento feminista galego. Debemos
14 actuar con contundencia e combatividade ante as agresións que padecemos e aumentar a consciencia da
15 mocidade pola emancipación das mulleres. A militancia debe ser quen de analizar a realidade e ter
16 consciencia das situacións de desigualdade que nos rodean, sensibilizándose e actuando diariamente
17 contra as violencias que afectan ás mozas, tanto as físicas como as non visíbeis.

18 É imprescindible o aumento da participación das mozas da organización nos debates, accións e construción
19 do discurso de cara a erradicar todas as actitudes que dificultan o avance do feminismo en nós mesmas, e
20 co obxectivo de poder analizar e reflexionar con profundidade sobre todos os aspectos que atinxen ás
21 mozas. Ademais da necesidade de garantir continuidade nas actividades, traballo de axitación e formación
22 da Asemblea Nacional de Mulleres, cómpre darlle pulo ás tarefas internas de consolidación das estruturas
23 das asembleas de mulleres comarcais.

24 **8.4. Alternativas políticas**

- 25 • Formación en materia de xénero a todas as profesionais dos servizos públicos.
- 26 • Non regulación dos ventres de alugueiro.
- 27 • Dotación de servizos públicos comarcais de calidade adecuados á xeografía galega.
- 28 • Aborto legal, seguro e de calidade para todas as mulleres garantido nos centros de saúde públicos,
29 sen traslados a outros hospitais e coas menores molestias posíbeis e priorizando o seu benestar e
30 saúde fronte outras cuestións ideolóxicas ou económicas como pode ser a obxección de conciencia
31 por parte do persoal sanitario
- 32 • Aumento dos orzamentos destinados a loita contra a violencia de xénero e á protección das
33 mulleres e mozas en situacións de risco, apostando pola creación de xulgados específicos nesta
34 materia en todas as cidades
- 35 • Penalizacións e anulación de financiación pública a calquera entidade que promova a desigualdade.
- 36 • Plans e formación reais de xénero e sexualidade nos centros de ensino.
- 37 • Plans de emprego para mulleres.

- 1 • Garantir o dereito á información sobre contracepción e sexualidade a toda a mocidade galega,
2 abrindo centros xoves en todas as cidades.
- 3 • Promoción do acceso gratuíto aos métodos anticonceptivos e aos produtos de hixiene femininos.
- 4 • Non regulación dos ventres de alugueiro e propostas de políticas públicas que se encamiñen ao
5 remate da mercantilización dos corpos das persoas en situación de prostitución e á abolición desta.

6 9. LGTBI

7 9.1. Análise da situación

8 O colectivo LGTBI vén asistindo a unha progresiva consecución de dereitos dentro do estado español. A
9 aprobación da lei que regula o matrimonio igualitario no 2005 supón, deste xeito, un dos feitos máis
10 salientábeis do colectivo. Dende as elites de poder preténdese dende aquela marcar este fito como o
11 derradeiro, coma se a loita polos dereitos do colectivo LGTBI xa estivese rematada.

12 Neste senso, a mercantilización da loita LGTBI pretende diluír as demandas do colectivo LGTBI e afogalas
13 dentro do liberalismo e o capital. O denominado capitalismo rosa crea un mercado de consumo para as
14 persoas LGTBI co fin de relegar a loita a un segundo plano, pasando a influír no discurso perpetuando o
15 patriarcado e a propia heteronorma a través das elites, deixando fóra ás persoas LGTBI das clases máis
16 populares.

17 Mais simultaneamente a isto, atopámonos na situación de que a LGTBIfobia é o delito de odio que máis
18 se denuncia en todo o territorio español. A nosa mocidade continúa a experimentar gravísimos ataques
19 por mor da súa identidade de xénero ou da súa orientación sexual, tanto a nivel privado como dende as
20 institucións públicas. Isto ten lugar a pesar que dende o 2014 contamos na Galiza cunha lei pola
21 igualdade de trato e non discriminación das persoas LGTBI, unha lei que resultou novidosa por ser a
22 primeira destas características que se aprobou no estado español. Non obstante, xa dende Galiza Nova
23 e o BNG se advertiu naquel momento de que se precisaba maior contundencia na condena para que
24 resultase efectiva, e a día de hoxe estamos asistindo a esa necesidade.

25 Dentro do colectivo LGTBI tamén estamos asistindo a unha maior atomización da loita que se engloba
26 nunha corrente neoliberal que pula polo individualismo, e que se manifesta na proliferación de
27 microidentidades sen peso social nin capacidade real de rachar co sistema cisheteropatriarcal, senón
28 que moitas veces poden rematar por reforzalo. Non podemos deixar de lado este feito pois, como xa se
29 ten analizado noutras ocasións, esta tendencia pode chegar a diluír as reivindicacións colectivas
30 enfrontándoas con outras das que nos atinxen, e perder o obxectivo da liberación LGTBI.

31 9.2. Valoración política

32 Cómpre destacar a importancia que a temática feminista e LGTBI está a adquirir entre a mocidade galega
33 nos últimos anos. Do mesmo xeito que vimos asistindo a un aumento, tanto do número coma da
34 concorrencia, das manifestacións de carácter feminista, tamén podemos presenciar unha maior
35 visibilización do colectivo LGTBI. Ademais saudamos o nacemento de novas organizacións coma *Avante*
36 *LGTB*, quen traballa en diversos puntos do noso País mantendo cunha clara conciencia nacional e
37 relacionándoa coa loita do colectivo.

38 9.3. Liñas de traballo

1 Galiza Nova terá que manterse nunha posición firme das liberdades sexuais e de xénero, apostando por
2 achegar o noso discurso en chave de País as mozas LGTBI. Debemos traballar na liña de manter a
3 reivindicación LGTBI ligada a cuestión nacional e de clase, visibilizando a necesidade dunha loita común
4 contra o capitalismo rosa. Exemplo desta necesidade de manter as loitas unidas é a instrumentalización
5 que está a sufrir o colectivo a respecto do aluguer dos ventres das mulleres máis pobres amparándose
6 no suposto dereito de parellas de homes dunha posición económica mais elevada a ser pais. Temos moi
7 claro que isto só busca, unha vez máis, comerciar co corpo das mozas das clases máis baixas.

8 A nosa posición contra a LGTBIfobia é firme e clara, e continuaremos a combater estes delitos de odio.
9 A nosa actitude debe ser especialmente combativa fronte a aqueles que teñen lugar dende institucións
10 públicas ou privadas, como é o caso de Hazte Oír. Continuaremos a demandar a ilegalización destas
11 organizacións que, coa axuda de fondos públicos, se dedican a fomentar a discriminación e o odio.

12 **9.4. Alternativas políticas**

- 13 • Defensa do efectivo cumprimento da lei pola igualdade de trato e non discriminación das
14 persoas LGTBI. Precisamos dun marco legislativo que verdadeiramente nos protexa e garanta
15 os nosos dereitos. Ao mesmo tempo, manteremos a nosa postura na defensa das mulleres das
16 clases máis populares mantendo a necesidade da prohibición do alugueiro dos seus ventres.
- 17 • Demanda dunha educación sexual de calidade para a nosa mocidade e libre de moralismos. A
18 formación nestas temáticas deberá abranguer tamén ao profesorado e a outros sectores coma
19 o da sanidade, permitindo así unha atención á mocidade LGTBI de estigmatizacións. Nesta liña,
20 é urxente a rehabilitación dos centros Quérote, cunha maior dotación tanto de persoal coma
21 de medios.
- 22 • Defensa dos dereitos de identidade de xénero da nosa mocidade, cunha aposta clara polo
23 desenvolvemento da Lei Trans Galega, que nos permita unha atención especializada de
24 calidade, así coma o acceso ao sistema público de saúde para recibir os tratamentos que fosen
25 precisos.

26 **10. Lecer**

27 **10.1. Análise da situación**

28 A acción do imperialismo económico e cultural conxugados coas lóxicas de consumo capitalistas están
29 presentes en todos os aspectos da nosa vida diaria e inxeridos na nosa sociedade. Tamén nas nosas
30 actividades lúdicas e tempo de lecer, e entendelas coma un obxecto ou servizo a consumir leva a asumir
31 lóxicas sistémicas tales como o individualismo, que veñen a nutrir a unha serie de redes económicas que
32 atopan nos comportamentos de lecer da xuventude un negocio redondo.

33 Na Galiza, así como noutras partes do globo, estamos ante o empobrecemento do tempo de lecer da
34 mocidade, reducíndoo ao consumo de bens e servizos ofertados a través dos altofalantes do sistema,
35 deixando de lado as fórmulas da autoorganización do tempo de lecer e das actividades lúdicas da mocidade
36 galega. Todo isto facendo que o asociacionismo xuvenil caia en picado, polo que a mocidade galega perde
37 competencias chave á hora de analizar, deseñar e crear alternativas de ocio colectivas, o que fai que á súa
38 vez sexa máis difícil penetrar nelas con alternativas como as que socializamos dende Galiza Nova ou outros
39 colectivos, alimentando o individualismo e a atomización capitalista.

40 Este tipo de pautas de ocio como consumo ditadas dende o sistema deriva na predominancia do ocio
41 nocturno, destinado ao consumo de alcol e produtos complementarios, e todo isto alimentado polas

1 grandes redes económicas da industria do ocio nocturno e negocios estreitamente relacionados, os cales
2 atoparon neste patrón de conduta inducida, un gran filón económico que explotar.

3 10.2. Valoración política

4 No mesmo senso que se apuntaba antes, a Xunta da Galiza do Partido Popular carece de alternativas reais
5 en canto á política destinada ao ocio ou lecer da mocidade, restando recursos destinados a colectivos
6 xuvenís ou eliminando plans de éxito e importancia, como o plan destinado á creación de locais de ensaio
7 nas vilas.

8 O goberno do PP criminaliza o ocio nocturno, ao mesmo tempo que desmantela as medidas existentes para
9 facelo máis saudábel. A eliminación do servizo do Noitebus, unha liña pública de autobús que achegaba á
10 mocidade aos puntos de ocio nocturno, deixou á xente moza exposta a un elevado consumo en transportes
11 privados e a un risco importante de accidentes de tráfico. Ao mesmo tempo, non aporta alternativas
12 públicas de ocio, nin nocturno nin diúrno, que afonden na diversidade de actividades lúdicas dispoñíbeis
13 no noso País, ademais de obviar por completo a promoción de formas de lecer propias da Galiza dun xeito
14 actualizado.

15 10.3. Liñas de traballo

16 Dende Galiza Nova entendemos que a autoorganización do tempo de lecer e as actividades lúdicas da
17 mocidade galega é algo imprescindible para dotármonos de ferramentas chave para o noso
18 desenvolvemento social, tales como o traballo colectivo, a capacidade de análise, de deseño de alternativas
19 non sistémicas e de chegar a consensos colectivos sobre as alternativas a executar.

20 É fundamental superar o individualismo capitalista tan vivamente representado no tempo de lecer da
21 mocidade fomentando a creación e posta en marcha de asociacións xuvenís de calquera tipo, o que
22 permitirá ter unha sociedade cada vez máis receptiva aos problemas colectivos e unha sociedade dotada
23 das ferramentas para superar ese problemas. A permeabilidade da mocidade galega a este tipo de
24 metodoloxías permitirá que as alternativas que artellamos dende Galiza Nova calle dun xeito moito máis
25 sinxelo na sociedade, aumentando así o nacionalismo galego xuvenil e a nosa loita pola liberación social e
26 nacional de xeito cuantitativo e cualitativo.

27 10.4. Alternativas políticas

- 28 • Creación de programas de lecer alternativos para a mocidade con espazos físicos propios
29 destinados a elas: locais de ensaio, skateparks, espazos de deporte alternativos, etc.
- 30 • Fin da criminalización do ocio nocturno da mocidade e da persecución do “botellón”, cunha
31 promoción ao mesmo tempo, de actividades que estean fóra dos circuítos comerciais habituais,
32 con carácter complementario e non substitutivo.
- 33 • Promoción de medidas que favorezan o acceso á cultura, financiando entrada a museos, concertos,
34 a compra de libros e material audiovisual, etc.
- 35 • Impulso á creación dun tecido asociativo xuvenil vivo como modo de rachar co individualismo
36 capitalista e ampliar a conciencia colectiva.
- 37 • Legalización e regularización do consumo de cannabis cun estatus similar ao do alcol e o tabaco,
38 aínda que se tentará reducir o consumo destas 3 substancias.

TESE DE ACCIÓN ORGANIZATIVA

1
2 Se ben profundar nas problemáticas da mocidade galega é fundamental para o correcto desenvolvemento
3 do traballo de Galiza Nova, máis o é coñecer e fortalecer o seu funcionamento organizativo.
4 Reforzar a organización tanto a nivel nacional, comarcal e local como no seo das asembleas nacionais de
5 mulleres e LGTBI; mellorar a comunicación interna e a resonancia das políticas nacionalistas en materia de
6 mocidade nos medios de comunicación; dotármonos de ferramentas dialécticas para explicar e convencer
7 das nosas ideas; consolidar o proxecto do BNG como referente entre a mocidade: son cuestións clave para
8 acadarmos a mellora das condicións de vida das mozas galegas e para o avance do proxecto nacionalista.

9 1. Reforzar a organización comarcal e nacional

10 1.1. Introducción

11 A consolidación de Galiza Nova como a organización xuvenil nacionalista con maior afiliación e incidencia
12 territorial é fundamental para a ampliación da base social do nacionalismo organizado. A nosa
13 organización debe estar ao lado da mocidade do noso País atendendo ás demandas sociais e incidindo
14 nas problemáticas concretas que derivan da nosa situación colonial.

15 Un dos principios fundamentais de Galiza Nova é a capacidade e a pretensión de actualizar e mellorar
16 os nosos protocolos de participación interna e de actuación na sociedade galega. Os retos que enfrenta
17 actualmente o nacionalismo galego fan necesaria unha maior implicación da militancia na participación
18 interna tanto nos organismos de Galiza Nova como nos do BNG. A mocidade organizada en Galiza Nova
19 debe ter como obxectivo principal traballar para mellorar a axilidade e eficacia da organización nas
20 respostas aos ataques contra a mocidade, tanto a nivel comarcal como nacional.

21 Os principios de auto-organización, democracia, participación e pluralidade deben ser a base do
22 funcionamento da nosa organización, principios que debemos implementar en todos os nosos órganos,
23 pulando pola incorporación de máis mocidade aos traballos xuvenís da fronte, aumentando a
24 comunicación interna e garantindo o debate e a toma de decisións nos organismos competentes.

25 1.2. Participación da militancia

26 A militancia en Galiza Nova debe caracterizarse pola participación activa tanto nos organismos como na
27 acción política, sendo referencial tanto polo seu activismo nos movementos sociais como polo
28 compromiso coa organización.

29 Ao longo do último período temos detectado en ocasións que a execución do traballo a todos os niveis
30 recae nun grupo reducido de persoas. A intensa actividade que sacamos adiante cada curso político
31 require da maior implicación posíbel, non só para o éxito das campañas nacionais ou locais, senón para
32 garantir o correcto funcionamento da organización a través da colectivización do traballo. Isto require
33 de maior compromiso e implicación por parte da militancia de Galiza Nova, non só na toma de decisións
34 senón tamén na execución dos acordos tomados.

35 A participación nas asembleas e nos órganos de dirección da organización é fundamental para adquirir
36 un mellor coñecemento do funcionamento da organización garantindo a pluralidade no debate. A baixa
37 asistencia ás xuntanzas organizativas é unha eiva que a debemos solucionar mellorando o
38 funcionamento das asembleas para que sexan máis áxiles e resolutivas, tanto no debate como na
39 planificación do traballo. Do mesmo xeito, cada compañeira que faga parte da organización deberá
40 prestar unha maior atención a aqueles eidos de traballo que lle resulten máis atractivos e interesantes,

1 sen descoidar o traballo de base. Mais a participación activa na organización non implica só a asistencia
2 ás xuntanzas, o compromiso militante implica tamén participar activamente na execución do traballo
3 planificado.

4 Ademais, a militancia de Galiza Nova ten que adquirir o compromiso de aumentar a súa participación
5 nos movementos sociais do País: asociacións veciñais, colectivos feministas, colectivos LGTB,
6 organizacións estudiantís... A participación social é fundamental para achegar o ideario nacionalista á
7 mocidade galega, aportando sempre a nosa visión aos debates e á resolución de conflitos.

8 **1.3. Expansión organizativa**

9 Na actualidade, Galiza Nova conta con militancia en todas as comarcas do País, mais non con asembleas
10 comarcais constituídas en todas elas. No pasado período conseguimos constituír novas comarcas e
11 localidades, moitas delas desenvolvendo un traballo autónomo e as máis con necesidade de recibir
12 apoio dende a nacional.

13 O noso obxectivo para o período que encetamos tras a XV Asemblea Nacional debe ser a consolidación
14 das comarcas e localidades de nova creación. Para isto é fundamental que dende a Dirección Nacional
15 e a Comisión Permanente se faga un esforzo para prestar apoio a aquelas comarcas que o requiran para
16 desenvolver un traballo autónomo, prestando unha atención especial a aquelas que gocen de menos
17 militancia activa ou que están en proceso de constitución.

18 **1.4. Afiliación**

19 Galiza Nova ten como obxectivo principal achegar o ideario nacionalista á mocidade do País para crear
20 conciencia nacional e sumar máis activistas á nosa organización e ao movemento de liberación nacional
21 e social do noso pobo. Na actualidade, a nosa organización recibe peticións de afiliación, ben a través
22 do BNG ou ben directamente a Galiza Nova de mozas e mozos cuxa idade se sitúa entre os 16 e os 25
23 anos, o que nos asegura a renovación da organización e o futuro da mesma. Cómpre salientar que a
24 maioría de persoas que solicitan afiliación directamente a Galiza Nova deben o seu coñecemento da
25 nosa organización ao noso traballo constante nas redes sociais e á nosa visibilización nas mobilizacións
26 sociais e nas rúas.

27 Para garantir o crecemento da afiliación a Galiza Nova é fundamental que se realice un procesamento
28 correcto das solicitudes de afiliación, coa creación dun Protocolo de Afiliación onde se indiquen os pasos
29 a seguir para a fidelización das novas altas e se realice un seguimento das novas incorporacións,
30 atendendo aos seus intereses e as súas dúbidas organizativas ou ideolóxicas. Para isto cómpre que
31 dende as responsabilidades comarcais e locais se aplique o protocolo de simpatizantes e posteriormente
32 o de afiliación, mais tamén require que todas as compañeiras teñan un papel activo no achegamento ás
33 simpatizantes e na acollida ás novas altas na organización.

34 **1.5. Funcionamento a nivel comarcal e local**

35 O funcionamento da nosa organización caracterízase por conxugar as propostas da Dirección Nacional
36 coa autonomía das Asembleas Comarcais e Locais. As campañas nacionais poden servir para dinamizar
37 aquelas comarcas con maiores dificultades organizativas, mais debemos tender cara unha organización
38 cuxas asembleas sexan quen de desenvolver traballo autónomo e adaptado á realidade comarcal ou
39 local.

1 As asembleas deben servir para programar e colectivizar a actividade da organización, debater cuestións
2 de relevancia ou realizar actividades formativas, e para isto deben contar cunha periodicidade mensual
3 naquelas comarcas nas que existe un traballo diario activo. Mais tamén debemos atender ás dificultades
4 daquelas comarcas que polo desprazamento da militancia non poidan realizalo con tanta asiduidade.
5 Neste caso, debemos procurar que se realicen xuntanzas e actividade que permitan garantir o
6 despregamento das campañas nacionais e a participación activa da militancia.

7 Do mesmo xeito, a convocatoria de Asembleas debe realizarse en tempo e forma a través do correo
8 electrónico comarcal e, de ser posíbel, facendo previamente unha consulta personalizada das
9 disponibilidades das compañeiras por parte das responsabilidades comarcais.

10 O papel das responsabilidades comarcais e locais é fundamental para a dinamización das asembleas e o
11 desenvolvemento correcto do traballo militante, recaendo en moitas ocasións unha excesiva carga de
12 traballo sobre as responsábeis. Neste senso, cómpre tender cara unha mellor planificación e unha maior
13 colectivización do traballo, recaendo a responsabilidade organizativa no conxunto da asemblea, de
14 modo que a militancia poida sentir útil e participe das iniciativas despregadas.

15 Ademais, debemos asegurarnos de que nas Asembleas Comarcais se realice unha transmisión da
16 información e das decisións emanadas da Dirección Nacional. Para isto, as Responsábeis Comarcais
17 deben informar dos acordos tomados neste órgano na primeira Asemblea Comarcal posterior á
18 Dirección Nacional, así como transmitir a información recibida a través das circulares que se envían
19 dende a Sede Nacional.

20 **1.6. Funcionamento a nivel nacional**

21 A Dirección Nacional e a Comisión Permanente son os máximos organismo de decisión en períodos
22 interassembleares:

- 23 • A Dirección Nacional é o máximo organismo de decisión de Galiza Nova nos períodos
24 interassembleares. É un organismo amplo no que todas as comarcas están representadas e que
25 se encarga de debater as liñas políticas e de traballo de Galiza Nova a medio prazo.
- 26 • A Comisión Permanente é un organismo dun reducido número de persoas que se encarga de
27 levar o día a día da organización. Aínda que existan debates políticos nel tamén, é un organismo
28 de carácter máis executivo e está conformado por compañeiras que teñen asignadas funcións
29 concretas no traballo de Galiza Nova.

30 A asistencia e participación nas diversas asembleas e nestes organismos é unha obriga indispensábel
31 para as integrantes dos mesmos, pois fica nelas a responsabilidade da transmisión de información. Do
32 mesmo xeito, as integrantes da Dirección Nacional teñen a obriga e a responsabilidade de clarificar
33 calquera dúbida xurdida nas súas Asembleas Comarcais sobre a configuración das campañas ou sobre
34 as decisións adoitadas polo conxunto do organismo.

35 As integrantes da Dirección Nacional e a Comisión Permanente teñen a responsabilidade de atender ás
36 tarefas que lles foron encomendadas en tempo e forma e a obriga de atender ás necesidades da
37 organización, procurando unha mellor colectivización do traballo entre as integrantes das mesmas. Isto
38 garante un funcionamento máis áxil e dinámico da organización.

39 No último período, as visitas dende a Comisión Permanente ás Asembleas Comarcais teñen amosado
40 ser unha canle fundamental e necesaria para a mellora da comunicación interna e o impulso das
41 diferentes comarcas do País. Esta debe ser unha metodoloxía que a nosa organización tome como

1 principal, coa realización de visitas periodicamente, mais non pode ser a única vía para que as comarcas
2 realicen xuntanzas ou programen traballo. Debemos pular por que as comarcas funcionen de forma
3 autónoma e non só a través dos impulsos realizados pola Dirección Nacional.

4 2. Comunicación

5 Galiza Nova debe potenciar a súa comunicación interna e externa, dado o papel central que xoga no éxito
6 das nosas campañas, iniciativas políticas, opinións e posicións. Tamén reforzaremos a presenza da nosa
7 organizacións nos medios de comunicación.

8 2.1. Comunicación interna nacional e comarcal/local

9 Na nosa organización dispoñemos de varias canles de comunicación interna. Por unha parte, contamos coa
10 comunicación cotiá entre a Organización Nacional e as Responsabilidades Comarcais ou Locais. Pola outra,
11 durante estes dous anos reforzamos o *Galiza Nova Comunicación* como ferramenta de comunicación
12 interna áxil para o conxunto da militancia, así como as Circulares Nacionais enviadas ás responsabilidades
13 comarcais e locais nas que se recollen os acordos tomados e as liñas para a planificación do traballo político.
14 Cómpre destacar que durante este período tamén puxemos en marcha a publicación periódica dos acordos
15 da Dirección Nacional na nosa páxina web favorecendo así o coñecemento dos debates e acordos tomados
16 entre o conxunto da militancia.

17 A pesar do traballo realizado que mellorou a nosa comunicación interna en comparación a períodos
18 anteriores, cómpre continuar progresando. É urxente sistematizar a comunicación entre todos os niveis:
19 entre a militancia e as responsabilidades a nivel local e comarcal e destas coa sede nacional.

20 Durante este período detectamos algunhas eivas, como son convocatorias de asembleas comarcais e a
21 organización de actividades nas comarcas por canles telemáticas como *Whatsapp*[®], en detrimento de
22 convocatorias por correo electrónico e a comunicación coa militancia vía telefónica. Ao longo dos próximos
23 dous anos deberemos recuperar as boas prácticas de comunicación e utilizar canles como *Whatsapp*[®] ou
24 *Telegram*[®] dun xeito acaído e non como substitución das ferramentas procedentes.

25 2.2. Comunicación externa

26 A nosa organización fixo un esforzo para mellorar a nosa capacidade de comunicación. Nestes dous anos,
27 multiplicamos por dous o tráfico na nosa páxina web e consolidamos a nosa posición nas redes sociais como
28 a organización xuvenil galega con máis seguidores e máis alcance.

29 **Páxina web.** A nosa páxina web é a fiestra da nosa organización ao mundo. Debemos traballar para dotala
30 de contidos diarios, ben sexan de cuestións nacionais, ben sexan cuestións locais e comarcais,
31 converténdoa nun espazo de referencia para a mocidade galega das propostas do nacionalismo.

32 Para mellorar a nosa comunicación externa, dende a Comisión Permanente procederase neste período á
33 constitución dun grupo nacional de comunicación: un espazo máis delimitado para debater melloras e
34 criterios na realización dun discurso público máis pedagóxico e contundente. Actualizaremos de forma
35 periódica o plan de traballo de comunicación, que deberá ser facilitado á militancia con indicacións
36 axeitadas en canto ás accións a desenvolver, liña gráfica e boas prácticas.

37 En colaboración coa responsabilidade de formación, organizaremos xornadas formativas a nivel comarcal
38 e nacional para mellorar a formación neste eido explicando a nosa estratexia dixital e mellorando
39 colectivamente a nosa práctica.

1 Durante este período teremos o reto de destacar a información comarcal e local. Cómpre que as
2 localidades e comarcas envíen á nacional máis información de traballo realizado, análises de problemáticas
3 e organización de actividades para a súa publicación.

4 Por último, reforzaremos na web o apartado de opinión, tanto con cuestións nacionais como comarcais.

5 **Redes sociais.** Nos últimos anos as redes sociais xogan un papel central na comunicación do conxunto da
6 sociedade pero aínda con maior incidencia na mocidade.

7 As redes sociais comarcais e nacionais son, a día de hoxe, a porta de entrada da mocidade ás posicións
8 políticas da nosa organización. Por isto, durante este período convén identificar as melloras a realizar nestas
9 redes. En primeiro lugar, debemos ser quen de rachar cun modelo no que a militancia se comporta como
10 meros altofalantes dos contidos da organización, un modelo ou unha práctica que temos analizado e
11 demostrado que é pouco atraínte, e incluso contraproducente, para facermos chegar a nosa mensaxe á
12 mocidade allea á nosa organización. En segundo lugar, é importante que dende as comarcas se actualicen
13 a diario os perfís de *Facebook*[®] e *Twitter*[®], tentando así cubrir o maior número de poboación conectada e
14 nas distintas partes do noso País.

15 Debemos establecer canles áxiles de comunicación entre os responsábeis comarcais e nacionais desta
16 área para resolver dúbidas técnicas, así como prestar o apoio necesario para ter un discurso claro e
17 atractivo.

18 Dende as redes nacionais cómpre consolidar o traballo realizado historicamente neste eido, aumentando
19 a nosa referencialidade fronte a outras alternativas políticas. Temos detectado que unha parte da
20 mocidade ten o seu primeiro contacto coa nosa organización a través das redes sociais nacionais; porén, o
21 protocolo de contacto cos simpatizantes perde o fío nas comarcas cando non se contacta con elas en tempo
22 e forma.

23 **Comunicación externa de masas.** Durante este período sistematizamos o boletín *Mocidade.GZ* como
24 ferramenta útil e rápida de comunicación sobre cuestións e actividades moi concretas entre os
25 simpatizantes da nosa organización. Aínda así, ao longo do vindeiro período debemos mellorar a
26 periodicidade desta canle así como aumentar os contactos recollidos no conxunto das comarcas.

27 **Canle de *Telegram*[®] e *Whatsapp*[®].** Debemos reforzar o noso traballo na canle de *Telegram*[®] de Galiza Nova.
28 A día de hoxe, o número de participantes estabilizouse pero cómpre deseñar unha estratexia para
29 aumentar o seu alcance, pois supón unha canle directa con simpatizantes que lles permite coñecer as nosas
30 propostas dende o anonimato. Pola contra, debemos analizar a función concreta que lle queremos dar á
31 nosa conta de *Whatsapp*[®] e crear unha estratexia de comunicación específica para esta, xa que durante
32 este último ano o rendemento desta ferramenta foi moi baixo.

33 2.3. Os nosos cabeceiros impresos

34 **Mocidade.** O *Mocidade* é o voceiro nacional de Galiza Nova cuxos contidos somos quen de mellorar ano a
35 ano, conseguindo unha fusión entre aspectos formativos, posicións políticas e deseños atractivos para a
36 mocidade.

37 Temos que mellorar a súa difusión e antelación, servíndonos para difundir o Festigal e o día da Patria.
38 Cómpre aumentar o esforzo comarcal na achega de publicidades tanto para garantir a súa viabilidade como
39 potenciar a súa difusión masiva. Debe ser prioritario a publicación deste cabeceiro antes da finalización das

1 aulas, tanto en ensino medio como universitario, dado que é neste momento cando temos máis
2 oportunidades de chegar á mocidade.

3 **Activas.** É o voceiro da Asemblea de Mulleres de Galiza Nova. Cómpre mellorar a súa periodicidade fóra das
4 datas significativas, ampliar os seus contidos e mellorar o seu formato xa que durante este período non
5 logramos cumprir os obxectivos que nos marcamos no plano de traballo da área de comunicación.

6 **Lume.** O *Lume* é o cabeceiro de ensino medio herdado de Erga do cal debemos mellorar de forma
7 significativa a publicación neste período, ampliando a súa función máis alá de ser unha folla axitativa e de
8 achegamento aos estudantes de ensino medio en procesos previos ás mobilizacións estudantís, xa que, nos
9 últimos anos foi centrada en folgas estudantís e da LOMCE. Cómpre abordar con máis detemento este
10 voceiro para que sirva para achegarmos iniciativas e propostas políticas de Galiza Nova a esta capa do
11 estudantado.

12 **Boletín internacional.** É a ferramenta que empregamos para transmitir as nosas principais posicións
13 políticas a nivel internacional. No vindeiro período cómpre sistematizar a publicación deste cabeceiro, xa
14 que neste período a súa publicación foi irregular, con temporadas onde realizamos varias tiraxes,
15 intercaladas con longos períodos de tempo nos que non se publicou. Debemos destacar a boa acollida que
16 tivo este boletín nas organizacións amigas, incluso sendo este un exemplo a seguir para algunhas delas.

17 **Voceiros comarcais ou locais.** Na XIV Asemblea Nacional de Galiza Nova analizabamos que era necesaria a
18 recuperación destes cabeceiros comarcais e locais, sendo unha ferramenta útil para achegar a nosa
19 mensaxe á mocidade, adaptando campañas nacionais a problemáticas máis próximas ou poñendo o foco
20 en cuestións comarcais ou locais. Infelizmente, durante este período non se creou ningunha cabeceira aliás
21 as xa consolidadas nun número moi reducido de comarcas. Neste período debemos analizar en que
22 comarcas podemos apostar pola posta en marcha deste cabeceiros cunha periodicidade mínima.

23 2.4. Medios de comunicación

24 O actual panorama mediático dificulta o achegamento á mocidade das propostas e mensaxes políticas do
25 nacionalismo, o cal resulta unha eiva que convén solucionar o antes posíbel. A militancia de Galiza Nova
26 potenciará a creación do espazo galego de comunicación no marco do proxecto de *O Diario Galego*.
27 Debemos favorecer a participación dos cadros políticos da organización (Comisión Permanente, Dirección
28 Nacional, Responsabilidades Comarcais e Responsabilidades de Organización Comarcais) nos espazos para
29 as columnas de opinión ou cartas ao director, entendendo estes espazos como ferramentas para ampliar
30 a nosa mensaxe á mocidade e á sociedade galega no seu conxunto. A día de hoxe dispoñemos de varios
31 cabeceiros dixitais nativos na nosa lingua que poden ser un exemplo destes espazos.

32 Cómpre coordinar entre a nacional e as comarcas os impactos nos medios de comunicación, mediante
33 roldas de prensa, accións mediáticas ou notas de prensa. Durante este período temos constatado que,
34 aínda que non se favorece a transmisión da nosa mensaxe, os medios si recollen minimamente as nosas
35 accións, como se viu nas edicións primeira e segunda da Semana da Patria.

36 3. Formación

37 É una función primordial para o nacionalismo ter una ampla formación política, tanto a nivel colectivo como
38 a nivel persoal de cada militante e simpatizante para, desta forma, obter uns principios sólidos, unhas
39 conviccións fortes, uns argumentos para explicar e convencer das nosas ideas en tódolos campos e sendo
40 capaces de cuestionalo todo sen ser influenciadas por unha visión individualista ou polo pensamento

1 hexemónico do sistema. No caso de Galiza Nova esta función vólvese, se é posíbel, aínda máis principal
2 dado o público ao que está dirixida a organización, estando este no comezo da súa militancia política. Nesta
3 liña tamén é importante que a militancia coñeza os elementos fundamentais dos nosos principios e do noso
4 discurso de organización para poder adaptarse a tódolos ámbitos e situacións que vive no día a día a
5 mocidade galega.

6 Tamén é fundamental para Galiza Nova a formación organizativa, para poder optimizar tódolos nosos
7 recursos: humanos, temporais e económicos. Por iso, o coñecemento do funcionamento da organización
8 é algo que todo militante debe asumir para ser máis efectivos na utilización de recursos, na realización do
9 traballo e no aproveitamento deste unha vez realizado.

10 Polo dito anteriormente será prioritario para Galiza Nova a formación extensa da nosa militancia, polo que
11 se continuará realizando as xornadas anuais de formación e debate que se veñen facendo no último tempo
12 (Xornadas de verán da mocidade galega, Xornadas da Historia de Galiza, e outras organizadas polas
13 Asembleas de Mulleres e LGTBI), así como xornadas temáticas como a de comunicación e deseño, cadernos
14 de formación e artigos na rede. Ademais tamén se realizaron múltiples actos comarcais de carácter
15 formativo, destacando palestras expostas por expertas en diferentes temas.

16 Aínda así, é necesario aumentar esta carga formativa, polo que se creará neste período unha rede de
17 comunicación directa entre a comisión nacional de formación (formada polo Responsábel Nacional de
18 formación e dúas persoas da Dirección Nacional) e as responsabilidades comarcais de formación (ou
19 responsabilidades comarcais no seu defecto) co fin de ter un rexistro das actividades formativas realizadas
20 no conxunto do País para que tódalas comarcas as teñan en coñecemento e as poidan reproducir no seu
21 espazo. Ademais, grazas a este rexistro, a organización irá gañando en coñecemento para ser cada vez máis
22 efectiva no seu funcionamento e metodoloxía.

23 A responsabilidade de formación encargarase de crear contidos, tanto para documentación como para
24 realizar actos formativos co fin de complementar aqueles realizados nas propias comarcas. Por outra banda
25 tamén dará apoio loxístico e organizativo cando se precise para que a militancia teña tódalas facilidades de
26 cara a realizar actividades destas características. Outra das súas funcións será a de coñecer outras
27 actividades de formación externas a Galiza Nova que sexan de interese para poñer en coñecemento da
28 militancia e simpatizantes. Así mesmo pulará por fomentar a colaboración con asociación e entidades do
29 País con nexos ideolóxicos en común para a realización de actos formativos conxuntos.

30 O fin último é a activación das comarcas no eido da formación (e por extensión, de toda a militancia), tanto
31 con actos abertos como se vén realizando até o de agora, como na realización de encontros comarcais da
32 militancia para debate sobre toda cuestión política ou orgánica de interese, sempre tendo en consideración
33 de ter unha organización atractiva onde a mocidade vexa un espazo atractivo onde debater, expresarse e
34 formarse.

35 Para iso é fundamental a implicación de tódalas responsabilidades comarcais para canalizar o traballo e
36 a participación a toda a militancia. A importancia de ter éxito nesta cuestión reside na dotación de
37 capacidade á militancia para espallar o discurso nacionalista, pois é a ferramenta máis potente para este
38 cometido que temos actualmente.

39 **4. Finanzas**

40 A acción política dunha organización como Galiza Nova depende en grande medida da situación
41 económica na que se atope. Nese sentido, tórnase fundamental reforzar as nosas vías de financiamento

1 para acadar maiores recursos económicos que nos permitan manter unha acción política constante sen
2 comprometer en ningún momento o patrimonio da organización.

3 Malia que non se busca unha sobrecarga militante, as afiliadas de Galiza Nova xogan un papel chave
4 para acadar o obxectivo do autofinanciamento. O cumprimento de obrigas como o pagamento
5 trimestral da cota de 10 euros mediante a domiciliación bancaria é básico para a subsistencia da
6 organización. A nosa militancia debe ser consciente do prexuízo económico que supón incumprir esta
7 obriga, xa que nos priva do único ingreso corrente do que Galiza Nova dispón con seguridade. Porén, a
8 asemblea comarcal poderá decidir a redución ou exención de cota a unha militante cuxa situación
9 económica non permita asumir o seu pagamento.

10 Ademais desta cota obrigatoria, a XV Asemblea Nacional estableceu unha cota voluntaria de 20 euros
11 trimestrais para a militancia que poida e desexe colaborar economicamente en maior medida coa
12 organización. Para acollerse á modalidade da cota trimestral de 20 euros, só será preciso solicitálo
13 perante a asemblea comarcal correspondente. Esta cota poderá establecerse durante o período de
14 tempo que a militante indique, volvendo á cota de 10 euros ao remate do mesmo. Para as persoas que
15 non poidan acollerse a esta cota voluntaria, manterase a cota de 10 euros mensuais, agás nos casos que
16 por razóns económicas lles fose reducida ou eximida pola Asemblea Comarcal.

17 Alén do pagamento das cotas, a nosa militancia é fundamental para lograr un importante aforro
18 económico participando en grupos de traballo comarcais e nacionais para a elaboración de materiais e
19 a creación de deseños propios. Deste xeito, a imaxinación e creación das nosas militantes supón a mellor
20 alternativa para suplir o gasto financeiro.

21 Para poder levar adiante o traballo político que planificamos, cómpre buscar tamén medidas que
22 supoñan ingresos extraordinarios. Neste sentido, debemos valorar a obtención de recursos económicos
23 extraordinarios a través da edición de rifas ou bonos axuda, comprometéndose a militancia á súa venda
24 para lograr o obxectivo marcado en cada caso.

25 Xunto ás medidas mencionadas, a venda de material en feiras, festivais e concertos axuda en gran
26 medida a financiar a nosa actividade, ao tempo que nos permite espallar a nosa simboloxía por moitos
27 recunchos. Ademais da venda física nestes lugares, debemos darlle un maior pulo á nosa loxa virtual,
28 creada no último período interassemblear, xa que nos permite chegar a un público moito máis amplo a
29 través da web. Para cumprir este obxectivo, tamén será preciso ampliar en cantidade e variedade o noso
30 stock, así como facer todos os esforzos que sexan posíbeis para dala a coñecer.

31 En conclusión, garantir a nosa solvencia económica é fundamental, xa que canto maiores sexan os
32 recursos económicos dos que dispoñamos, máis sinxelo será levar a cabo campañas políticas que nos
33 permitan dar resposta ás necesidades da mocidade galega.

34 **5. Participación no BNG**

35 Galiza Nova asume como propios os principios ideolóxicos e políticos do BNG, tal e como aprobou o
36 conxunto da militancia da fronte no Protocolo de Relación de Galiza Nova co Bloque Nacionalista Galego.
37 Deste xeito, a participación da militancia de Galiza Nova no seo da fronte patriótica faise imprescindible,
38 non só para aportarmos análises políticas dende o punto de vista da mocidade, senón tamén para
39 contribuír á nosa formación como militantes nacionalistas.

40 Segundo as teses da XVI Asemblea Nacional do BNG, o traballo xuvenil é estratéxico para o presente e
41 futuro do proxecto nacionalista, polo que recuperar espazos e gañar referencialidade para o BNG na

1 mocidade e consolidalo como unha ferramenta verdadeiramente útil para o País debe ser un dos
2 obxectivos deste período. Isto só se pode levar a cabo con absoluta integración, colaboración e
3 participación da militancia de Galiza Nova no seo do BNG.

4 No Bloque Nacionalista Galego a militancia de Galiza Nova debemos ser o motor para desenvolver
5 políticas nacionalistas en materia de mocidade, tanto en programas electorais como nos debates que
6 teñen lugar nas asembleas do BNG a nivel local e comarcal, así como nos grupos de traballo nacionais
7 do BNG.

8 Neste sentido, e tendo en conta que Galiza Nova posúe actualmente, a través do BNG, un bo número
9 de representantes institucionais en órganos tanto executivos como lexislativos, será interesante poñer
10 en común as diferentes propostas levadas a cabo nos diferentes puntos do País. Deste xeito poderemos
11 vertebrar unha política nacionalista xuvenil que siga unha liña clara e común, adaptando as propostas
12 atendendo ás realidades específicas de cada localidade.

13 Para que isto sexa posíbel, é necesario que dende a Responsabilidade de Relacións Institucionais de
14 Galiza Nova se impulse a creación dunha comisión de Acción Institucional. Esta pretenderá ser un espazo
15 no que as nosas representantes institucionais e compañeiras interesadas poidan compartir experiencias
16 e deseñar liñas de actuación xerais a desenvolver a nivel goberno e tamén a nivel oposición, co fin de
17 afianzar a liña política de Galiza Nova na acción institucional.

18 Por último, o BNG será un punto de apoio para consolidar a estrutura organizativa de Galiza Nova nas
19 comarcas onde xa exista esta estrutura, e para creala onde non a haxa.

20 **6. Simpatizantes**

21 As simpatizantes son unha parte moi importante de Galiza Nova, tanto no seu funcionamento diario, en
22 canto á súa participación en asembleas e grupos de traballo, como no futuro da nosa organización, pois
23 moitas delas darán o paso a ser militantes. Ademais, realizan unha tarefa chave da militancia de base
24 como é a socialización do discurso de Galiza Nova, actuando así a base simpatizante como un altofalante
25 das ideas nacionalistas, tanto nas redes sociais como nos contactos un a un. Do mesmo xeito, as
26 simpatizantes sérvenlle á nosa organización para coñecer información do entorno de cada unha delas,
27 o cal é imprescindible para que o traballo de Galiza Nova en comarcas e localidades sexa útil.

28 Que a comunicación coas persoas simpatizantes sexa continuada debe ser unha prioridade e, para isto,
29 contamos co Protocolo de Simpatizantes de Galiza Nova, aprobado pola Dirección Nacional neste último
30 período. O funcionamento e éxito deste protocolo confirmouse nas comarcas en que se seguiron os
31 seus pasos, máis a implantación deste sistema de traballo está lonxe de ser ideal, pois require da
32 implicación e do compromiso de toda a organización. Este protocolo é unha ferramenta guía no proceso
33 de captación de simpatizantes e, polo tanto, un elemento fundamental na expansión organizativa de
34 Galiza Nova, por iso neste período debe volver a socializarse entre responsabilidades e militantes e así
35 poder optimizar o proceso de recollida de contactos.

36 Do mesmo xeito, dende a Responsabilidade de Comunicación debe coidarse o contacto a través das
37 redes sociais. Durante este período constatamos que as redes sociais, especialmente *Instagram*[®], son
38 unha importante vía de entrada de simpatizantes, de aí a importancia de manter unha estratexia de
39 comunicación externa atractiva por estes medios.

40 Así e todo, aínda que dende un punto de vista organizativo e comunicativo apreciamos a labor que
41 desempeñan as persoas simpatizantes en canto á difusión da liña política de Galiza Nova, a situación das

1 simpatizantes debe ser un estado transitorio de cara a unha posíbel afiliación á nosa organización e ao
2 BNG.

3 **7. Asemblea de Mulleres**

4 É máis necesario ca nunca o compromiso de todas nós co derrubamento do patriarcado, dotándonos
5 de ferramentas para combatelo no seu día a día. Ferramentas como a Asemblea de Mulleres, un espazo
6 de mulleres onde debater, analizar e traballar accións concretas para combater o patriarcado, pero
7 tamén para fortalecernos nós e á propia asemblea.

8 No anterior período intersamblar, o espazo feminista de Galiza Nova experimentara unha redución do
9 traballo a pe de rúa e de organización a raíz de que a lei do aborto deixou de estar na axenda política e
10 de que o movemento feminista galego reducira a súa mobilización. Mais neste último período a
11 situación mudou ao entrar en xogo a greve feminista, as mobilizacións do 4 e 8 de marzo e a creación
12 de espazos comúns como é *Galegas8M*.

13 É preciso que a asemblea de mulleres de Galiza Nova teña actividade e ritmo propio á marxe do nivel de
14 activismo que poidan ter os distintos colectivos feministas do País ou ritmos impostos dende fóra. As
15 estruturas asemblearias das comarcas e localidades son insuficientes, mesmo nalgún caso inexistentes.
16 Debemos tomar conciencia de que as asembleas comarcais son imprescindíbeis para o funcionamento
17 da nosa actividade feminista. É preciso, polo tanto, que traballemos neste eido para que se reactiven e
18 constitúan as asembleas locais e comarcais por todo o País onde teñamos compañeiras para adquirir
19 maior dinamismo. Así mesmo, unha importante función das asembleas locais e comarcais de mulleres
20 debe ser o impulso de actividades propias e que se trasladen á Asemblea Nacional para executalas por
21 todo o País.

22 Á hora de construírmos unha nación, o feminismo vai poñer enriba da mesa temas que poden entrar en
23 contradición con outras posicións que non contemplan as loitas contra o patriarcado. Neste senso o
24 feminismo debe ser un vector fundamental para que esa construción nacional se realice sobre os
25 prismas de xustiza e igualdade. Só dende a loita anticapitalista e antipatriarcal poderemos conseguir
26 unha mudanza radical desta sociedade e construírmos unha Galiza realmente libre. Neste eido, é
27 importante a labor formativa da Asemblea de Mulleres para toda a militancia de Galiza Nova que debe
28 incrementar a súa consciencia sobre a importancia da loita feminista dentro do nacionalismo. Mais isto
29 só pasa pola implicación de toda a militancia no desenvolvemento do traballo feminista que deseñe e
30 promova a Asemblea de Mulleres.

31 É de vital importancia neste período o traballo arredor do protocolo contra agresións, que non será só
32 unha cuestión formal senón que deberá atinxir ao completo funcionamento mesmo da organización e
33 ao xeito de entender a militancia.

34 **7.1. Funcionamento da Asemblea de Mulleres**

- 35 • A Asemblea de Mulleres de Galiza Nova é o máximo órgano de decisión da organización en
36 materia de xénero, sendo deste xeito un organismo autónomo. Están convocadas á mesma
37 todas as militantes de Galiza Nova.
- 38 • Co obxecto de axilizar e reforzar esta labor, as responsábeis comarcais e locais das asembleas
39 de mulleres, deben facer o propio nas súas comarcas, buscando deste xeito que ningunha moza
40 quede fóra da Asemblea por descoñecemento da súa existencia.

- 1 • As reunións da Asemblea Nacional de Mulleres serán anunciadas ao conxunto das mozas de
2 Galiza Nova por medio de convocatorias individualizadas a cada un dos seus membros coa
3 antelación necesaria para que todas poidamos conciliar as nosas vidas co funcionamento da
4 Asemblea. Deste xeito, a data escollida levarase con antelación a unha valoración conxunta a
5 través do correo electrónico para cadrala nunha data que conveña á maioría.
- 6 • As reunións da Asemblea Nacional de Mulleres, mencionadas no anterior punto, realizaranse
7 como mínimo cada 6 meses, podendo convocar reunións extraordinarias cando os tempos e as
8 circunstancias o permitan ou o requiran. Así mesmo, as responsábeis comarcais e locais das
9 asembleas de mulleres deben informar a todas as mozas da zona destas reunións e pular por
10 aumentar a asistencia ás mesmas.
- 11 • A ANM encargárase de facer colectivamente plans de traballo anuais ou semestrais para
12 garantir un traballo con continuidade e obxectivos claros.
- 13 • Cómpre garantir o bo funcionamento da Mesa Nacional da Asemblea Nacional de Mulleres,
14 recentemente recuperada, para que o peso e o traballo sexan colectivos. Dende a Asemblea
15 Nacional de Mulleres impulsárase a participación das mozas de Galiza Nova no Grupo de
16 Traballo de Acción Feminista do BNG para garantir a comunicación e interacción entre ambos
17 organismos

18 **8. Asemblea LGTBI**

19 Na XIV Asemblea Nacional constituíuse a Asemblea LGTBI cun carácter non mixto, dotando a este órgano
20 dunha estrutura organizativa propia dentro de Galiza Nova, e coa capacidade de definir a liña política e
21 os campos de traballo a nivel nacional. Creouse así mesmo a Mesa Nacional LGTBI, co fin de dinamizar
22 o traballo máis urxente e permitir así unhas dinámicas máis áxiles. Non obstante, cómpre sinalar que o
23 traballo, aínda que nunca deixou de realizarse, si se chegou a ver resentido nalgúns momentos. A
24 convocatoria das estruturas nacionais deberá ser realizada con maior frecuencia para tentar solucionar
25 estas eivas.

26 Durante este período pulouse pola creación de Asembleas comarcais LGTBI que permitisen a realización
27 de campañas comarcais e/ou locais mantendo así un traballo constante neste eido, seguindo o mandato
28 da XIV Asemblea Nacional. Neste novo período os nosos esforzos deberán ir encamiñados a reforzar
29 estas asembleas, pois conseguen un contacto directo coa mocidade e un traballo máis a pé de rúa

30 A Asemblea LGTBI deberá continuar a traballar polo achegamento a outras organizacións LGTBI do noso
31 País na liña de expandir o noso proxecto nacional para a mocidade. O traballo con estas organizacións
32 permítenos ter coñecemento de primeira man da situación das mozas LGTBI, ademais de poder
33 brindarlles unha ferramenta a nivel institucional para desenvolver esta loita.

34 **8.1. Funcionamento da Asemblea Nacional LGTBI.**

- 35 • A Asemblea LGTBI é o máximo órgano de decisión neste eido dentro de Galiza Nova, mantendo
36 un carácter autónomo. Ten un carácter non mixto, podendo formar parte dela as militantes e
37 simpatizantes LGTBI que así o desexen.
- 38 • Se o número de militantes o permitise, crearanse tamén Asembleas Comarcais LGTBI, co fin de
39 realizar un traballo de base máis próximo á nosa mocidade de referencia. As Responsábeis
40 Comarcais LGTBI pularan pola incorporación das mozas LGTBI a estas asembleas.

- 1 • As convocatorias da Asemblea Nacional LGTBI serán comunicadas ao conxunto das militantes
2 pertencentes a esta asemblea e tamén ás Responsábeis Comarcais, co fin de facilitar a
3 incorporación de novas militantes e evitando así que non participen por descoñecemento deste
4 funcionamento. Estas convocatorias deberán ter unha periodicidade mínima de 6 meses,
5 podendo realizarse asembleas extraordinarias se as circunstancias o requirisen.
- 6 • Co fin de axilizar o traballo da Asemblea Nacional, a Mesa Nacional LGTBI desenvolverá o
7 traballo máis urxente da organización e será a encargada de dinamizar o traballo entre cada
8 convocatoria nacional. Pularase por unha colectivización do traballo para garantir un correcto
9 funcionamento. Esta mesa estará integrada por 4 membros da Asemblea LGTBI, ademais da
10 Responsábel Nacional.
- 11 • Dende a Asemblea Nacional LGTBI pularase pola participación da militancia de Galiza Nova no
12 Grupo de Traballo LGTBI do BNG, para lograr unha maior comunicación e traballo entre ambos
13 organismos.

14 **9. Relacións internacionais**

15 No plano das relacións internacionais, detectamos no último período un crecente interese por parte de
16 numerosas organizacións internacionais cara á situación das nacións sen estado do Estado Español, e
17 nomeadamente cara o caso da Galiza e o nacionalismo galego. Esta situación lévanos a reflexionar sobre
18 o noso traballo político na área das relacións internacionais con outras organizacións. No vindeiro
19 período continuaremos o traballo do anterior, prestando unha coidadosa atención ao mantemento das
20 relacións internacionais, así como ás comunicacións e material que elaboramos para dar a coñecer a
21 nosa actividade.

22 Do mesmo xeito, procuraremos mellorar a coordinación da responsabilidade de internacional coa
23 Asemblea da Emigración, de cara a facer máis efectivo o noso traballo en materia internacional.

24 Os nosos contactos con organizacións internacionais continuarán a basearse en relacións en pé de
25 igualdade e beneficio mutuo tanto con organizacións nacionalistas e independentistas dentro do estado
26 español coma de Europa, coma movementos de liberación nacional, organizacións lusófonas e aquelas
27 que teñan principios anti-imperialistas de forma máis xeral, compartindo connosco os principios de
28 liberación nacional e xustiza social.